هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور هفتم سال پنجم شمارهٔ سی ویکم پنجشنبه ۱۶ قوس ۱۳۸۵ ۱۶ ذی القعده ۱۴۲۶ — December 07, 2006

مجلس نمایندگان با تصویب قرضهٔ ۱۱۹،۱ میلیون دلاری صندوق بین المللی پول به افغانستان دومین اجلاسش را پایان داد

مجلس نمایندگان در آخرین روز دومین اجلاس خود دیروز قرضهٔ ۱۱۹،۱ میلیون دلاری صندوق بین المللی پول به افغانستان را به تصویب رسانید.

این موضوع دو هفتهٔ پیش زمانی که از سوی وزیر مالیه به مجلس نمایندگان پیش شد با ابراز دو اشکال (شرعی و تکنیکی) از سوی نمایندگان رد گردید. شماری زیاد از نمایندگان این قرضهٔ پیشنهادی صندوق بین المللی پول را به دلیل یک معاملهٔ ربا آمیز نادرست می خواندند در حالی که برخی از آنان این نوع قرضه های صندوق بین المللی پول را به حال افغانستان از لحاظ اقتصادی زیانبار تلقی می کردند.

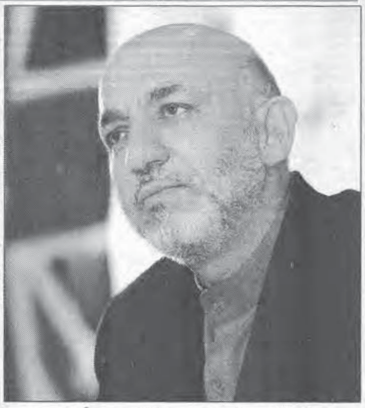
این طرح پس از یک بازنگری و تعدیل در شورای وزیران دوباره به مجلس نمایندگان پیشنهاد شد و وزیر مالیه آقای احدی جهت دفاع از سودمندی آن برای افغانستان برای مناقشه با اعضای مجلس نمایندگان به جلسهٔ دیروز آمده بود.

به گفتهٔ بسیاری از نمایندگان آقای احدی استدلالی قناعت بخش برای مؤثر بودن این قرضه برای اقتصاد افغانستان نداشت او می گفت اگر آن را نپذیریم صندوق بین المللی پول کمک های بلاعوضش را به افغانستان قطع خواهد کرد.

برخی از نمایندگان مانند دکتر رنجبر می گفتند که باید حکومت لزوم این قرضه و جای هزینهٔ آن را مشخص سازد. و دکتر بشر دوست می گفت اساساً سیاست های صندوق بین المللی پول در رشد اقتصاد کشورهای آفریقایی تجربه شده و ناکام از آب به در آمده است. و اگر راستی این صندوق دارای سیاست های موفق در زمینهٔ توسعه است پس چرا در کشورهای آمریکایی و اروپایی فعالیت نمی کند و تنها عرصهٔ فعالیتش را کشورهای فقیر ساخته است؟

حاجی نیاز محمد امیری از نمایندگان ولایت غزنی خطاب به وزیر مالیه گفت این پول را می گیرید تا باز مانند جادهٔ دوشی یک جادهٔ **ادامه در ص۲**

خبرهایی ضد و نقیض دربارهٔ ساختن حزبی از سوی رئیس جمهور

به گزارش سایت خبری افغان پیپر آقای حامد کرزی برای معرفی یک نامزد در انتخابات آیندهٔ ریاست جمهوری در صدد ساختن یک حزب سیاسی به نام حزب دموکراتیک افغانستان است. به سخن این منبع سرپرستی این حزب را فاروق وردک رئیس ادارهٔ امور ریاست جمهوری به عهده خواهد داشت. این منبع می افزاید: افرادی که فعلاً در پی ریزی این حزب مشغول هستند عبارتند از: عبدالسلام عظیمی رئیس دادگاه عالی و ضرار احمد مقبل وزیر داخله و عبدالکریم براهوی وزیر سرحدات و قبائل، و عبیدالله رامین وزیر زراعت و عبدالجبار ثابت لوی سارنوال (دادستان کل) و احمد مشاهد رئیس کمیسیون اصلاحات اداری و میرویس یاسینی و سامعه خوگیانی نمایندگان پارلمان.

برخی از کار آگاهان از کسانی دیگر از جمله عبدالقیوم کرزی برادر رئیس جمهور و زلمی هیواد مل وزیر مشاور رئیس جمهور و فضل العظیم مجددی (زلمی خان) نمایندهٔ مجلس نمایندگان در این جمع نیز نام می برند.

گفته می شود نیاز به ساختن یک حزب سیاسی بارها از سوی افرادی نزدیک به رئیس جمهور از آغاز ادارهٔ موقت تا کنون به وی پیشنهاد شده است، اما آقای کرزی ترجیح می داد در حزبی فعالیت هایش را منحصر نسازد و نیز او چند بار گفته بود که در انتخابات آیندهٔ ریاست جمهوری شرکت نخواهد کرد، برخی از تحلیلگران این امر را دلیل بی رغبتی رئیس جمهور را برای حزب سازی نیز می دانستند، اما اکنون که رئیس جمهور موضعش را در این زمینه تغییر داده و در صدد ساختن حزب شده است به احتمال قوی به عنوان یکی از کاندیداها در انتخابات آینده نیز شرکت خواهد ورزید.

تا هنوز چندین بار است که شایعهٔ تشکیل حزبی از سوی رئیس جمهور مطرح می شود و سپس خاموش می گردد، چند روز پیش، خبر تشکیل حزب از سوی رئیس جمهور در پاسخ به خبری در روزنامهٔ چراغ از سوی دفتر مطبوعاتی ریاست جمهوری تکذیب شد اما تا هنوز دربارهٔ این خبر نشر شده در سایت افغان پیپر واکنشی از هیچ طرفی داده نشده است. ولی بسیاری ها به این باور هستند که مسألهٔ تشکیل این حزب این بار جدی تر از گذشته به نظر می رسد.

خانم فوزیه کوفی:

آنچه روزنامهٔ ویسا دربارهٔ من نوشته است درست نیست

روزنامهٔ ویسا در شمارهٔ ۲۳ عقرب خود مطلبی دربارهٔ ارقام برخی از وجوه هزینه های مجلس نمایندگان (ولسی جرگه) نوشته بود که مجاهد برپایهٔ آن درشمارهٔ پیشین در ستون طنز آمیز "گفتند و شنیدیم" تبصره یی زیر عنوان "وکلای خوش اشتها" بر آن نوشت و در آن نبشته اشارتی به برگزاری ورکشاپ هایی برای اعضای مجلس نمایندگان از سوی خانم کوفی معاون دوم مجلس نمایندگان شده بود که برپایهٔ گزارش روزنامهٔ ویسا خانم کوفی به هر نفر از اعضای مجلس نمایندگان جهت برگزاری این ورکشاپ ها هر بار پنج دلار از منابع کمک کننده به رشد ظرفیت اعضای پارلمان تقاضا کرده است.

خانم کوفی پس از خواندن این مطلب به مجاهد تماس گرفت و با لحنی گلایه آمیز گزارش ویسا و تبصرهٔ مجاهد را غیر واقعی خواند و انتشار این خبر در ویسا را ناشی از غرض ورزی افرادی معین در درون و بیرون پارلمان گفت و افزود:

"من هیچ ورکشاپی بدین گونه برگزار نکرده و پولی از هیچ جایی تقاضا نکرده ام. اگر ثابت شود که من دست به چنین کاری حقیر زده ام از نمایندگی در مجلس کنار خواهم رفت."

همچنان خانم کوفی گفت که او نه تنها به چنین کارهای سود جویانه نمی پردازد بلکه او تلاش ورزیده است جهت رشد و ارتقای سطح دانش علمی و آکادمیک نمایندگان برای آنان که از تحصیل بازمانده و یا تحصیلات شان به دلیل سال های جهاد و جنگ ناقص مانده است فاکولته یی بسازد.

تجاوز بر یک زن در بدخشان خشم مردم را برانگیخته است

نزدیک به دو هفته پیش یک زن در ولسوالی شهر بزرگ ولایت بدخشان مورد تجاوز یک گروه مسلح قرار گرفت. این جنایت در محلی در کنار رود آمو در مرز با تاجیکستان جای تردد قاچاقچیان حرفه یی مواد مخدر صورت گرفته است. تا هنوز دولت برای دستگیری این جنایتکاران اقدامی بایسته نکرده است. از دیر زمانی ساکنان این محل مورد اذیت و آزار باندهای قاچاقچی مواد مخدر قرار دارند. و اهالی دهکده های این محل مانند آویز و آب گنده همواره از فساد اخلاقی و بی بند و باری گروه های قاچاقچی فعال در آن جا به مقامات دولتی شکایت کرده اند. اما دولت تا هنوز در این زمینه اقدامی کار ساز نکرده است. هرچند ۱۰ تن از این قاچاقچیان جنایتکار توسط نیروهای وزارت داخله و ناتو در هفتهٔ گذشته در یک عملیات ضد قاچاق مواد مخدر دستگیر و به کابل منتقل شده اند. گفته می شود برخی از کسانی که در تجاوز بر آن زن دخالت داشتند نیز درمیان دستگیر شدگان هستند. اما مردم می گویند که تا هنوز به صورت جدی از فعالیت های جنایتکارانهٔ این افراد کاسته نشده است.

مولوی عبدالله عضو شورای ولایتی بدخشان می گوید:

در این بخش از ولسوالی شهر بزرگ بدخشان دو باند مسلح قاچاقچی فعال هستند که بر سر منافع مواد مخدر با هم مخالفت و درگیری دارند که شماری از یک گروه توسط نیروهای وزارت داخله دستگیر شده اند اما افراد گروه دیگر با حمایت مقامات امنیتی ولایت دستگیر نگردیده اند و مجتبی فرد متهم به تجاوز بر آن زن نیز درمیان آنان است.

مولوی عبدالله افزود: مردم از جنایت های این باندهای قاچاقچی به ستوه آمده اند اما به دلیل عدم حضور فعال حکومت از بیم آنان نمی توانند آواز شان را بلند کنند. او گفت: ما اعضای شورای ولایتی بدخشان وزیر داخله را شخصاً از وضعیت منطقه اطلاع دادیم.

گفته می شود در این منطقه افزون بر باندهای قاچاقچی محلی گروه های مسلح قاچاقچی از آن سوی مرز از تاجیکستان نیز وارد می شوند و با تبانی با گروه های محلی فعالیت می کنند.

مردم می گویند که هیچ زمانی وضعیت در این منطقه به این گونه بدی نرسیده بود و یک فعال جمعیت اسلامی افغانستان در ولسوالی شهر بزرگ گفت: اگر حکومت برای مهار کردن این وضعیت دست به اقدام جدی نزنند فساد و قاچاق مواد مخدر زندگی تلخ مردم در این منطقه را ناممکن خواهد ساخت.

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر: دفتر فرهنگی.
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل- چهار راهی زنبق ـ هتل و رستورانت زنبق طلائی صندوق پستی: ۲۲۶
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

هیوادنی دفاع ته اړتیا

نیک محمد

د روان کال د قوس په اومه او اتمه د لتوانی په مرکز "ریګا" کې د ناتو د مشراتو غونډه وشوه او رسمي سرلیك یې په 21 مې پیړۍ کې د امنیتی اړتیاوو د پوره کولو لپاره د لاړې چارې سنجول وو.

په غونډه کې د افغانستان په اړه پریکړه وشوه. چې "په دې هېواد کې د امنیت او ثبات راوستو لپاره ملی اردو او ملی پولیس باید غښتلي شي."

له هغه نه چې ناتو په هېواد کې د سوله ساتي پوځ په توګه په کار پیل کړي: نو د مخالفینو له اړخه د ځانمرګیو مخامخ جګړو او ځریالیو برېدونو په شمیر کې زیاتوالی راغلی دی. او دا ښکاره ده چې دا پوځي عملیات سیاسي اړخ لري. او په افغانستان د سولی او ثبات مخالفین هڅه کوي، چې د ناتو کار روایي ناکامه ده او له دې لاړې نه اوبه خړې کړي او کب ونیسي لکه د ناتو د پردې تر شا غونډو کې چې دا خبره را برسېره شوه

ناتو چې په نړۍ کې "د یکه تاز" پوځي ځواك په توګه مطرح دی او خپله دا سر مشریزه یې د ۲۱ مې پیړۍ لپاره د امنیتی اړتیاوو د لوره کولو د لارو چارو سنجولو په نامه وه." او په افغانستان کې د هغوی شتون د هغوی د بریا "محك" ګڼل کیږي: نو په واقعي توګه بریا یې هله بریا ده چې زمونږ انتظامي اداري (ملی اردو او ملی پولیس) ورغوي.

د بن په پریکړه لیك کې چې د ملی اردو او پولیسو شمیر ټاکل شوی و: نو تجربې وښودله. چې دا شمیر زمونږ امنیتی اړتیاوې نه شي پوره کولای. او ښه دا ده. چې ناتو د هېواد د دفاع وزارت وړاندېزونه ومني ځکه مونږ یوازې له یو ګاونډ سره نژدې دوه نیم زره کیلومتره پوله لرو. دغسې تر اوسه چې د ملي اردو او ملي پولیسو د رغاونې لپاره کوم پخ بهیر روان دی. پر دې له سره نوی کتنه وشي. دا بهیر د میرې پر مزله روان دي او مخالفین درګرده له پولي اخوا په ماشیني ډول تولیدیږي د ناتو سمه بریا به هله وي. چې دوی د ملی اردو او ملی پولیسو په اړه زمونږ د دولتي مسوولینو د وړاندیزونو په عملي کولو کې لاسنیوی وکړي. دا چې په هېواد کې د نړیوالو په مرسته د دولتی نظام ستنې پر پښو درول شوي دي: نو اوس پر ناتو نړیواله ژمنه ده، چې د نظام د استحکام او د ثبات او امن راوستو لپاره له تیریو تجربو پند واخلي او د دفاع د افغاني کولو پر لور زمونږ تر شا و دریږي پر مالي مرستو سربېره لوژستیکی او تخنیکی هم ګړندی کړي.

ناتو ته خو د لمر په څیر بر بنډه ده، چې د دوی پر خلاف څوك د چا پر ملاتړ جنګیږي: نو که ناتو په خپلو وظایفو کې دې بهرنې تکې ته پام ونه کړي بیا به یې هم سمه بریا په برخه نه شي

بلخوا دا چې په همدې پنځو کلونو کې نړیوالو ملی اردو او ملی پولیس رغولی وای: نو دا ستونزې به نه وای او بیا هم زمونږ د هېوادوالو هیله دا ده، چې ناتو د خپل سرتیری زیاتوالی پرځای زمونږ دفاعي او انتظامي ځواکونه پر پښو ودروي او د وېر دا لړۍ پای ته ورسیږي. چې داکار هم د هغوی او هم د زمونږ هېواد او هېوادوالو په ګټه ده.

نگاهی گذرا به پنج سال پس از توافقنامهٔ بن

پوهنمل سید عنایت الله شاداب

افغانستان در گذرگاه تاریخ معاصرش همواره شاهد تصامیم، فیصله ها و توافقنامه هایی در پیوند به تعیین سرنوشت ملی خود در ورای مرزهای جغرافیای سیاسی خود بوده است که فیصله نامهٔ بن هم به عنوان اخیرین این فیصله ها به شمار می رود. و چه بسا که انگیزه های وجودی فیصله نامه هایی از این تراز را تأمین منافع بازیگران منطقه و جهان تشکیل داده تا منافع ملی ما.

آری! موفقتنامهٔ بن را هم می توان در پرتو چنین بینشی به خوانش گرفت، موافقتنامه یی که پس از حادثهٔ ۱۱ سپتامبر تار و پود آن تنیده شد و زمینه ساز آن شد که اشک های چندی هم به حال قربانیان سیاست های آتش زدن به تاکستان ها و باغستان های این سرزمین ریخته شود، سیاست هایی که به گونهٔ غیر مستقیم از پشتیبانی همین قدرت هایی برخوردار بود که حالا نیروهای شان بر ضد آنان در نبردند. بگذریم از این که موفقتنامهٔ بن بر بنیاد چه انگیزه هایی جامهٔ هستی پوشید، اکنون بایست از روزنهٔ دیگری به آن نگاه کرد.

مردم افغانستان به ویژه رهبری دولت اسلامی افغانستان به امید این که شاید توسط این موافقتنامه گلیم جنگ های تحمیلی جمع شود، بهره یی نصیب آنان گردد امنیتی نصیب شان گردد، موانع ایجاد شده در راه برقراری تفاهم ملی رفع گردد و به داستان جعلی شمال و جنوب یک سره پایان داده شود. زمینه های بحران ها و بد امنی ها کمرنگ و دشمنی های ایجاد شدهٔ قومی به دوستی تبدیل گردد و جای سیه ابرهای نفاق ملی را رخشنده اخترهای وفاق ملی و اخوت فراگیرد. بر بنیاد چنین امیدهایی با وجود کاستی ها و ضعف های موافقتنامهٔ بن مردم و رهبری دولت اسلامی افغانستان آن را به عنوان راه حلی استقبال کردند.

ولی دیری نگذشت که این همه امیدها تا حدی بالا به نومیدی بدل گردید و با گذشت هر ماه و سالی پیوند مردم با تحول برخاسته از فیصله نامهٔ بن سست تر گردیده و نیروهای محکوم به نابودی سر از نو از مرده ریگ های بی کفایتی ها، انحصار طلبی ها و جهاد ستیزی ها و دین گریزی ها و استفادهٔ سو از امکانات سرازیر شدهٔ بین المللی، سر برکشیدند و همین اکنون دولت و حضور نیروهای سی و چند کشور در زیر چتر ناتو را به چالش گرفته اند که ظهور همچو پدیده یی برای همهٔ نیروهای مردمی به ویژه مجاهدین نگران کننده است.

تاریخ گواه است حرکت هایی نوپای سیاسی که بر ویرانه حرکت های ناهمخوان با خواسته های ملی پیشین خیمه زده اند، اگر نتوانند به آرمان های مردم ناراضی از وضع نامطلوب گذشته پاسخ درست دهند، بدون شک به مخالفان خویش مشروعیت بخشیده و شگاف میان خود و مردم را ژرف تر خواهند ساخت. باید دید که پنج سال بعد از توافقنامهٔ

امیدها را دوباره می توان تازه کرد ولی نه با ابزارهای پیشین و شیوه های گذشته، بلکه هم نیروهای بیرونی و هم دولت افغانستان باید در جهت کسب اعتماد مردم که کاری بسیار دشوار است تلاش هایی صادقانه کنند و تجربه های ناکام پیشین را تکرار نکنند

بن چه چیزی نصیب ملت افغانستان شده و چه بهبودی در زندگی آنان روی داده است؟

گرچه دست اندرکاران نظام چیزهای زیادی را در عرصه های تعلیم و تربیت، امور بهداشتی، ازدیاد عواید ملی و زیر ساخت های اقتصادی عنوان می کنند که در تناسب با امکانات سرازیر شدهٔ بین المللی به افغانستان بسیار ناچیز است.

پرسش هایی که اکنون در همه اذهان جوانه می زند این است بعد که از توافقنامهٔ بن در چه سطحی امنیت تأمین است، زمینه های اشتغال در چه حدی برای مردم آماده گردیده است، آزادی در چه استقامتی رشد نموده و گراف نقض حقوق بشر در چه درجه یی قرار دارد؟ اعتماد ملی در چه حدی بی اعتمادی ها را تحت تأثیر قرار داده است؟ در مورد بد امنی همین قدر باید گفت که اکنون سایهٔ شوم آن نه تنها بر جنوب کشور سلطه دارد که مناطق دیگری را هم به شمول مرکز، آماج تهدید خود قرار داده است. گزارش هایی که در رسانه های بیرونی به گونهٔ نمونه در روزنامهٔ سپیگل آلمانی در این،

تاریخ گواه است حرکت هایی نوپای سیاسی که بر ویرانه حرکت های ناهمخوان با خواسته های ملی پیشین خیمه زده اند، اگر نتوانند به آرمان های مردم ناراضی از وضع نامطلوب گذشته پاسخ درست دهند، بدون شک به مخالفان خویش مشروعیت بخشیده و شگاف میان خود و مردم را ژرف تر خواهند ساخت

اواخر منتشر گردیده بیانگر آن است که امنیت در چه حدی شکننده بوده و ادارهٔ مرکزی با چه چالش هایی رو به روست.

در زمینهٔ اشتغال زایی هم کاری چندان صورت نگرفته است، بر اساس آخرین آمار، سازمان ملل متحد از افزایش روز افزون نرخ بیکاری و مهاجرت دوباره هشدار داده است. بادر نظر داشت میلیاردها دلاری که به کشور سرازیر شده، مردم در زندگی روزمرهٔ خویش رفاهی را احساس نمی کنند و این آزادی هم که از شام تا بام پیرامون آن حرف می زنند، به جای آن که در جهت رشد نبوغ و استعدادها از آن بهره برداری شود با تأسف که دست آوردهای آن را جز در جهت زیر سؤال بردن دین و ارزش های آن در چهارچوب جنگ سنت و تجدد و جاده صاف کردن برای فرهنگ های هویت ستیز و کمرنگ ساختن بزرگترین عامل ثبات و وحدت ملی، که همانا دین و ارزش های آن است، در راستای دیگری نمی توان مشاهده کرد.

در مورد نقض حقوق بشر باید یاد آور شد که در این زمینه نه تنها بهبودی حاصل نگردیده است که بر اساس گزارش نشر شده از سوی کمیسیون حقوق بشر افغانستان گراف آن نظر به دو سال گذشته بالاتر رفته است و حتی نیروهای بیرونی مرتکب آن می شوند که در این زمینه می توان از چندین عملیات بمباران مناطق مسکونی در جنوب کشور و از حوادث مشمئز کنندهٔ زندان بگرام نام برد.

اما با ذکر همهٔ آنچه گفته آمد، توافقنامهٔ بن با همه کاستی هایی که داشت زمینه یی بود برای بهره برداری از تحولات پیش آمده در سطح جامعهٔ جهانی در ارتباط به افغانستان، اما کسانی در ادارهٔ به میان آمده از توافقنامهٔ بن به جای آن که گام هایی در راستای وفاق ملی بردارند، شعارهای جنگ سالار و جهاد ستیزی را عنوان کرده و در نهایت همان خوشبینی های ملی را که بعد از توافقنامهٔ بن به میان آمده بود به بدبینی ها تبدیل کردند.

دموکراسی که بر اساس قانون اساسی باید در کشور در عرصه های مختلف زندگی از استبداد جلوگیری می کرد، و در شکل همخوان با ارزش های دینی و اسلامی زندگی این ملت را سر و سامان می داد. بالعکس صحنه را برای ضد ارزش های فرهنگ های بیگانه باز کرد و این خود ضربه یی بود بر دموکراسی که تازه وارد زندگی سیاسی افغانستان شده است. متأسفانه در افغانستان هر نظام فکری یی که وارد زندگی مردم می شود به جای آن که از آن در بهبود زندگی مردم استفاده به عمل آید وسیلهٔ می شود برای سرکوب مخالفان سیاسی قدرت حاکم که عملکرد کودتای ثور، امارت طالبان و برخی از علمبرداران دموکراسی فعلی در افغانستان مبین این حقیقت است.

اکنون پس از پنج سال از توافقنامهٔ بن امنیت رو به به خرابی نهاده و بحران ها بیشتر از پیش شدت یافته و نیروهای مخالف هم با استفاده از این کاستی ها، روند زندگی مردم را به چالش گرفته و حکومت را در تنگنا قرار داده اند.

امیدها را دوباره می توان تازه کرد ولی نه با ابزارهای پیشین و شیوه های گذشته، بلکه هم نیروهای بیرونی و هم دولت افغانستان باید در جهت کسب اعتماد مردم که کاری بسیار دشوار است تلاش هایی صادقانه کنند و تجربه های ناکام پیشین را تکرار نکنند.

مجلس نمایندگان با تصویب ۱۱۹،۱ میلیون ...

دیگر بسازید که فقط چند ماه بعد از میان برود؟

رئیس مجلس آقای قانونی برای آنان که اشکال شرعی در تصویب این قرضه می دیدند پیشنهاد کرد نخست رأی گیری می کنیم اگر تایید شد و دار الإفتاء آن را مشروع ندانست دوباره آن را رد می کنیم.

سر انجام در حالی که بیش از صد تن از نمایندگان حضور نداشتند (مجلس را ترک کرده و یا غائب بودند) قرضهٔ صندوق بین المللی پول با ۵۵ رأی مخالف و ۸۳ رأی موافق به تصویب رسید.

همچنان بر اساس یک خبر دیگر محمد یونس قانونی رئیس مجلس نمایندگان کار این مجلس را در یک سال گذشته با وجود چالش هایی مثبت خوانده، رأی دادن به اعضای حکومت و شورای عالی دادگاه (ستره محکمه) و تصویب ۵ قانون در زمینه های متفاوت و ایفای نقش نظارتی پارلمان بر کارهای حکومت را مهم و از دست آوردهای شورای ملی در یک سال گذشته تلقی کرده است.

در حالی که مجلس نمایندگان از سوی بسیاری از صاحب نظران از جمله کسانی از داخل این مجلس مورد انتقاد بوده است. آقای بشر دوست گفته است مجلس نمایندگان در این مدت نتوانسته است کارهای مهمش را انجام دهد حتی نتوانسته است مهم ترین قانون مورد نیاز، قانون تشکیلات حکومت را به تصویب برساند.

پارلمان افغانستان بر اساس قانون اساسی در سال دو اجلاس دارد که هر کدام پس از چهار و نیم ماه فعالیت به پایان می رسد و پارلمان پس از چهل و پنج روز مرخصی اجلاس جدیدش را آغاز می کند.

اجلاس ناتو در ریگا

وحید مژده

ناتو در افغانستان برنامهء مشخصی ندارد. این مسأله از سخنان ضد ونقیض فرماندهان ناتو در طول یک سال گذشته به خوبی هویدا شد که گاهی از شکست طالبان در شش ماه و گاهی در ده سال سخن گفتند و در اجلاس ریگا نیز این بی برنامگی به مشاهده رسید

گردهمایی سران کشور های عضو ناتو در ریگا پایتخت کشور لتونی که در مورد برنامه های آیندهء این سازمان در مورد افغانستان دایر شده بود، بدون توافق قابل ذکر به کار خود پایان داد. به نظر می رسید که اعضای ناتو در مورد اهمیت افغانستان برای صلح و ثبات جهانی با هم توافق نظر نداشتند. این در حالی است که جورج بوش رئیس جمهور امریکا در آستانهء برگزاری این اجلاس هوشدار داد که اگر اعضای ناتو می خواهند در افغانستان پیروز گردند باید پذیرای مشکلات باشند وتونی بلر هم در صحبت با همتای دانمارکی اش هوشدار داد که ناکامی ناتو در افغانستان، پی آمد های ناگواری برای صلح جهانی در قبال خواهد داشت.

هرچند در پایان این گردهمایی، به توافق بر سر انعطاف پذیر تر شدن در به کارگیری نیرو های بعضی از کشور های عضو ناتو در افغانستان اشاره شد، اما تصمیم در این مورد باز هم به سیاستمداران در کشور های مربوط بیشتر رابطه می گیرد تا به فرماندهان نظامی در میدان نبرد. تردیدی نباید داشت که سیاست های پاکستان در طول یک سال گذشته و چشم پوشی امریکا از مداخلات این کشور در افغانستان در متردد شدن اعضای اروپایی ناتو بی تأثیر نبوده است.

این گردهمایی در شرایطی برگزار شد که نیروهای ناتو در جنوب افغانستان،سال پر از مشکلات را پشت سر نهادند و این سخن بار ها از زبان فرماندهان ناتو شنیده شد که نیروهای موجود برای تأمین صلح در جنوب افغانستان کافی نیست. نه تنها نیاز به نیروهای تازه نفس است بلکه باید هرچه زود تر ساز و سامان جنگی نیز به این نیروها رسانیده شود. تقاضا این بود که ۱۲۰۰ سرباز برای ایجاد یک نیروی واکنش سریع باید در اختیار فرماندهی ناتو در افغانستان قرار گیرد تا در برابر حملات سریع چریکی طالبان، قادر به وارد آوردن ضربهء متقابل باشد.

اما در آستانهء این اجلاس، فشار های روانی هم بر ناتو وارد آمد. یکی از نهاد های بین المللی حقوق بشر (امنستی انترنشنل) طی یک گزارش مفصل از بی توجهی نیروهای ناتو در برابر تلفات غیرنظامیان در افغانستان سخن گفت. دراین گزارش آمده که عملیات ناتو موجب گردیده است

وظیفهء ناتو این نیست که در کشوری به نفع یک طرف درگیر با جانب دیگر بجنگد بلکه وظیفه دارد تا درتأمین صلح وامنیت همکاری نماید اما مأموریت افغانستان برای ناتو یک تجربهء جدید است. ناتو در این کشور به نفع دولت مرکزی با طالبان درگیر جنگ است. این مسأله خود موجب یک اختلاف پنهان میان اعضای این پیمان شده است که ما نمونهء آن را در بی میلی بعضی از کشورهای اروپایی عضو ناتو برای اعزام نیرو به جنوب افغانستان می بینیم

تا نود هزار نفراز مردم افغانستان خانه های شان را ترک کنند. این سازمان پیشنهاد کرد که باید یک نهاد نظارتی به وجود آید تا بر اعمال سربازان ناتو نظارت نماید و به غیرنظامیانی که در نتیجهء عملیات متضرر می شوند، جبران خسارت صورت گیرد.

مشکل ناتو این است که به علت کمبود سرباز ویا جلوگیری از تلفات جانی در میان سربازان، بیشتر بر ضربه های هوایی بر دشمن تکیه دارد. این عمل با خطر وارد آمدن تلفات جانی بر غیر نظامیان همراه است.

مشکلات ناتو در افغانستان تا حد زیادی به ساختار این پیمان نظامی نیز مربوط است. ناتو بعد از جنگ جهانی دوم برای مقابله با نفوذ اتحاد شوروی در اروپا و در رقابت با پیمان وارسا به میان آمد. پس از فروپاشی اتحاد شوروی و از میان رفتن پیمان وارسا، ناتو تلاش نمود تا ادامهء بقای خود را توجیه نماید. دشمن فرضی که می توانست این بقا را قابل توجیه بسازد، بنیادگرایی اسلامی بود.

یک نویسندهء امریکایی این افسانه را به بسیار خوبی چنین بیان می نماید. " بنیاد گرایی اسلامی بسیار زود به خطری اساسی یی که صلح جهانی وامنیت را مورد تهدید قرار می دهد، تبدیل گردید. این خطر مشابه خطر نازیسم در دههء ۳۰ و مشابه خطر کمونیزم در دههء ۵۰ است"

ویلی کلاس زمانی که دبیر کل سازمان ناتو بود در مصاحبه یی با یک روزنامهء آلمانی به نام (سودویچ زیتونگ) چنین اظهار داشت:

"بنیاد گرایی اسلامی به همان اندازه خطرناک است که کمونیزم بود. بنیادگرایی و دموکراسی نمی توانند با هم آشتی کنند و زندگی مشترک داشته باشند ولی ناتو می تواند در جلوگیری از خطری که بنیادگرایی اسلامی به میان اورده است نقش ادا نماید. زیرا ناتو چیزی است بالاتر از یک اتحاد نظامی ساده."

وظیفهء ناتو این نیست که در کشوری به نفع یک طرف درگیر با جانب دیگر بجنگد بلکه وظیفه دارد تا درتأمین صلح وامنیت همکاری نماید اما مأموریت افغانستان برای ناتو یک تجربهء جدید است. ناتو در این کشور به نفع دولت مرکزی با طالبان درگیر جنگ است. این مسأله خود موجب یک اختلاف پنهان میان اعضای این پیمان شده است که ما نمونهء آن را در بی میلی بعضی از کشورهای اروپایی عضو ناتو برای اعزام نیرو به جنوب افغانستان می بینیم.

نگرانی اعضای اروپایی ناتو از سیاست های پاکستان در منطقه هم موجب گردیده است که آنان در مورد موفقیت ماموریت ناتو در افغانستان شک کنند. درحالی که بعضی از کشور های اروپایی در طول یک سال گذشته، پاکستان را در ازدیاد عملیات نظامی طالبان درافغانستان دارای نقش واثر می دانند، امریکا و انگلیس از همکاری پاکستان در امر مبارزه با هراس افگنی تقدیر کرده اند. بعضی از روزنامه های اروپایی به این نکته اشاره داشته اند که امریکا می خواهد تا از ناتو به عنوان یک ژاندارم بین المللی به خاطر دسترسی به منافع خود استفاده نماید.

هرچند ویلی کلاس گفته بود که ناتو چیزی است بالاتر از یک اتحاد نظامی ساده، امعا امروز بعضی از کشور های عضو این سازمان در ریگا، این وظیفه را که نیروی ناتو در عین زمان که می جنگد باید به بازسازی در افغانستان هم بپردازد، دشوار و حتی ناممکن تلقی کردند و گفتند که ناتو همه کاره نیست بلکه وظایف مشخصی دارد که باید در همان محدوده عمل کند. این طرز برداشت موافق به نظر آلمان بود که نیروهایش در شمال افغانستان به امر بازسازی کمک می کنند و خود را از عملیات نظامی در جنوب کنار کشیده اند.

نیروهای ناتو همین اکنون در افغانستان طبق یک آمار، سی و سه هزار وهشتصد نفر است و امریکا نیز نیرویی در حدود هشت هزار سرباز در پایگاه های هوایی بگرام و قندهار دارد. اما بخش اعظم این نیروها در عملیات نظامی علیه مخالفان مسلح دولت افغانستان سهم نمی گیرند. امریکا در قندهار، انگلستان در هلمند و کانادا در ارزگان نیروهای مسلح در حال زرم دارند اما آنان از این که مجبورند بخش بزرگی از بار جنگ را به دوش بکشند، ناراضی اند.

ناتو در افغانستان برنامهء مشخصی ندارد. این مسأله از سخنان ضد ونقیض فرماندهان ناتو در طول یک سال گذشته به خوبی هویدا شد که گاهی از شکست طالبان در شش ماه و گاهی در ده سال سخن گفتند و در اجلاس ریگا نیز این بی برنامگی به مشاهده رسید.

هرچند درآغاز قرن بیستم، بریتانیای کبیر آن روزگار، با اعزام نیرو به افغانستان، مجبور به تحمل شکست شد، اما تونی بلر نخست وزیر امروز انگلستان ابراز اطمینان کرد که ناتو در افغانستان پیروز خواهد شد. اما همه سیاستمداران در کشورهای عضو ناتو، به اندازهء تونی بلر خوشبین نیستند. آنها می دانند که در طول تاریخ، حملهء خارجی به افغانستان هیچگاه قرین موفقیت نبوده است. اسلاف آقای بلر به جای سلطهء مستقیم، بر افغانستان از طریق دولت های دست نشانده حکومت کردند. با این تفاوت که آن دولت ها در مقایسه با دولت امروز افغانستان، کارا تر بودند.

سخن (پاول لوکر) یکی از فرماندهان پیشین نظامی ناتو بیشتر از همه نقش ناتو را در افغانستان روشن می سازد. وی در آستانهء اجلاس سران ناتو در ریگا گفت:

وظیفهء ما این است که برای دولت افغانستان وقت کمایی کنیم تا این دولت بتواند به سوی صلح گام بردارد زیرا این مشکل از راه جنگ قابل حل نیست.

آیینه های بیدل "رح"

بخش اول

محمد اسحاق فایز

در تهران، شهری که بیش از هر جای دیگر در منطقه، به فرهنگ زبان فارسی توجه می شود، همایشی پیرامون حضرت ابوالمعانی بیدل "رح" برگزار شد. بناءً بی جا نخواهد بود تا نکاتی را به این بهانه دربارهٔ حضرت ابوالمعانی، اندیشه ها و افکار او گفته آییم.

بیدل بیش از هر شاعر زبان فارسی، با وجود داشتن آن همه افکار بکر و رفیع ناشناخته مانده است. بیدل تا همین ده، بیست سال پیش در ایران گمنام بود و تنها در کوه پایه های بدخشان دو سوی آمو و بعدها در کابل بود که سالی چند بار حلقاتی تشکیل می شد و عُرس بیدل نام می گرفت و در آن بیدل خوانی می شد.

این در حالی است که برای تبیین و تفسیر بسیاری از غزل های آن مرد بزرگ باید روزها و ماه ها نوشت و اندیشه کرد. بیدل را شاعر آیینه ها لقب داده اند. این آیینه یی که بیدل در آن صورت جان و صورت تن خود را می نگرد؛ چیست؟ به سخن کوتاه ما در این تامل کوتاه در جستجوی این آیینه هستیم.

هیچ شاعری در دنیا به حد بیدل از آیینه در شعرش یاد نکرده است و بی جهت نیست که او را شاعر آیینه ها گفته اند. آیینه همان شیشه یی است که بر یک روی آن جیوه کنند تا آنچه در مقابل است در او بنماید. آیینه همانند بسیاری چیزهایی که با انسان از قدیم بوده است، بوده است و از این جهت آیینه تاریخچهٔ قدیمی هم دارد. آیینه در عرف صوفیه و عارفان چیزی غیر از آن است که ما مراد داریم و شاید بتوان گفت دلی عارف است و حالا با مراجعه به غزلیات ابوالمعانی، می بینیم که بیدل صاحب دل چگونه با آیینه و آیینه گی وصل می شود و این آیینه در شعر او چه جایگاهی دارد.

اولین کاربرد بیدل در دیوان غزلیاتش از آیینه، بینشی غیر مادی است. "آیینهٔ اعتبار" که بر بنیاد همان تصویر گری و نمایشگری به کار رفته است. او از این نظر از آیینه آن لوحی را مراد کرده است که در حیات مادی اعتبارات دنیوی او را می نمایاند. اعتباری که با "خط غبار" بر آیینه نوشته می شود:

آخر به لوح آیینهٔ اعتبار ما
چیزی نوشتنی است به خط غبار ما

در همین غزل بیدل، بار دیگر از آیینه همان نگرش بالا را مراد می کند. او می داند که در بساط تعیین او چه بوده است و از آن روی وقتی کار بر سر نقش اعتبارات او می رسد حرفش همان است: من همانم، بگذار این اعتبارات هستی را در نفس های واپسین در آیینهٔ اعتبارات ببینم:

تمثال ما همان نفس واپسین بس است
آیینه هر نفس ننمایی دو چار ما

زندگی ما همان است که این آیینه از نفس تن ما غبار می گیرد و بگذار دم، دم واپسین باشید.

بیدل بسیار زود در همین غزل آیینهٔ دیگری دارد: آیینهٔ اختیار. این آیینه را هنگامی که از عاجزی سر تسلیم بر زانو می کشد می شکنند:

سر بر نداشتیم ز تسلیم عاجزی
زانو شکست آیینهٔ اختیار ما

در بیتی دیگر، نقش عاجزی و تسلیم باز هم در آیینهٔ بیدل نموداری روشن تر دارد. تسلیم از نظر او "آیینهٔ حسن کمال است". باریکی ماه (هلال) از نظر شاعر، مخاطره آمیز و مهلب انگیز است وقتی این ماه تمام است (بدر) زیبا و راحت بخش چون روی معشوق، آغاز خطر و این بار سپر، دفع کنندهٔ خطر. در آغاز چون تیغ است و در چهاردهم روز که بلوغ عمر او است کامل است و همانند سپر:

تسلیم همان آیینهٔ حسن کمال است
چون ماه نو ایجاد کن از تیغ سپر را

آیینه همچنان از نظر بیدل افشاگر و تفسیر کنندهٔ حال نیز است. او در قطرات شبنم این راز را دیده است، رازی که بازگو کنندهٔ پگاهی است:

از اشک توان محرم رسوایی ما شد
شبنم همه جا آیینه دار است سحر را

آیینهٔ اثبات:

نفی ما آیینهٔ اثبات اوست
گر کتان کم شد مه آوردیم ما

آیینهٔ که در آن خداوند قدرت صنعش را می نمایاند. آیینه یی که در آن کیفیت ما آدم ها را می نمایاند:

آیینه بر خاک، زد صنع یکتا
تا وا نمودند، کیفیت ما

ما به هر رنگی در این آیینه جلوه گر شدیم، جلوهٔ که رنگ رسوایی های ما را داشت و می نمود که چه هستیم، رنگ هایی که دروغ گو بودند و از سرشت ازلی و ابدی ما حقیقتی نمی گفتند:

بنیاد اظهار بر رنگ چیدیم
خود را به هر رنگ کردیم رسوا

در پرده پختیم سودای خامی
چندان که خندید آیینه بر ما

آیینه در این بیت، آن سیمای تابناکی است وقتی می بینید ما در پرده های حیات مان سودای خام می پزیم، بر ما می خندد.

بیدل دل خود را نیز آیینه می داند، آیینهٔ که پر تب و تاب است:

آیینهٔ چندین تب و تاب است دل ما
چون داغ جنون شعله نقاب است دل ما

همین آیینه است که با دیدن صورت در آن دل از جلوه ها در تب و تاب می شود:

عمری است که چون آیینه در بزم خیالت
حیرت نگهٔ یک مژه خواب است دل ما

آیینهٔ به اعتبار وحی کردن، آیینهٔ فصل:

دریا به حبابی چقدر جلوه فرو شد
آیینهٔ وصلیم و حجاب است دل ما

حجاب از دل برداریم تا خود به آیینهٔ وصل شویم، آیینه شویم، یکی شویم. دل را برداریم که خود این دل به عنوان جایگاه و مکان حایل شده است، وقتی برسیم، که نه تنها در دل، که خود دل باشی:

صد سنگ شد آیینه و صد قطره گهر بست
افسوس همان خانه خراب است، دل ما

نماد تحیر و حیرت گری:

از بس گرفته است تحیر عنان ما
دارد هجوم آیینه اشک روان ما

ما چنان در حیرتیم که اشک رواق ما نیز چون یورش خیل آیینه هاست:

و باز به همان معنای حیرت سرای:

میدان حیرت صف آیینه رفته ایم
شمشیر می کشد به سر خود غنیم ما

آنچه دلست و می تواند باک و مصفا باشد و یا غبار وهم و کدورت و ناپاکی داشته باشد:

دامان نازت از چه تغافل شکسته اند
کز ما پر است آیینهٔ بی صفای ما

وقتی دل آدمی پر از حضور "ما" می شود که مرتبهٔ دیگر از خودبینی های جمعی است، دامان ناز از تغافل می شکند، آنچه انفعال و خجلت آدمی را بنماید بر وفق این بیت:

صیقل مزن بر آیینهٔ عرض انفعال
ای جهد خشک کن عرق شرمناک ما

و باز حیرت افزا و حیرت نمای در بیتی در وزن نا مأنوس:

به اولین جلوه ات ز دل ها رمید صبر و گداخت طاقت
کجاست آیینهٔ تا بگیرد غبار حیرت در این تماشا

و یا:

آیینه به آرامش جوهر چه نماید
شوخی عرق جبههٔ ما کرد هنر را

دنیایی بیکرانه و بزرگ که در دل آدمی گنجد:

ملاح قدرت تو ز عکس تجلیات
راند به بحر آیینهٔ دل سفینه ها

آنچه نمایانگر جلوه های زیبا و شکوه جلال یکتاست:

ای آیینه حسن تمنای تو جان ها
اوراق گلستان ثنای تو زبان ها

در همین غزل، این آیینهٔ فقط پارهٔ کوچک آیینهٔ عادی است که به قدر شبنم و در آیینه دان ها از حسرت گلزار خداوندی آب می شود:

از حسرت گلزار تماشای تو آب است
چون شبنم گل آیینه در آیینه دان ها
آنجا که بود جلوه گهٔ حسن کمالت

چون آیینهٔ محو است یقین ها و کمان ها
در چار سوی دهر گذر کرد خیالت
لبریز شد از حیرت آیینهٔ دکان ها

آیینه، همان آیینهٔ عادی که همه با آن سر و کار دارند:

می شود محو از فروغ آفتاب جلوه ات
عکس در آیینه همچون سایه در دیوار ها

آنچه ببیند، و عزیز است برای همه چون مردمک چشم که در چشم انسان عضوی بسیار مهم و تعیین کننده است. وقتی دیدهٔ آدمی آیینه دار، مردمک می اندوزد مبین این حقیقت است که درس بزرگی آموخته است و از غبار دهر عبرت گرفته است:

دیدهٔ ما را غبار دهر عبرت سرمه شد
مردمک اندوخت این آیینه از زنگارها

عرض که با جوهر تا قیامت می جوشد:

تا قیامت جوهر و آیینه می جوشد به هم
از غبارم پاک نتوان کرد دامان شما

آنچه جولانگه حدوث در هستی است:

خورشید ز ظلمت کدهٔ سایه برونست
تا کی ز حدوث آیینه سازید قدم را

همان حیرت کده، وقتی در آن جلوه های خوش بینی و به حیرت اندر آیی:

همچو آیینه هزارت چشم حیران رو به رو
همچو کاکل یک جهان جمع پریشان در قفا

دل آدمی، که منبع نیات او است و در آن خوب و بد آدمی مایه می گیرد:

رنگ خالت سرمه در چشم تماشا می کند
گرد خطت می دهد آیینه و دل را جلا

غبار حیرت:

بس دیده که شد خاک و نشد محرم دیدار
آیینهٔ ما نیز غباری است از آن ها

مکان حیرت:

ای ز شوخی های حسنت محو پیچ و تاب ها
حیرت اندر آیینه چون موج در گرداب ها

ادامه دارد

دو شعر از ابوالمعانی بیدل

تیغ بی جوهر

همچو آتش هر که را دود طلب در سر بود
هر خس و خارش به اوج مدعا رهبر بود
می زند ساغر بطاق ابروی آسودگی
هر که را از آبله پا بر سر کوثر بود
بی هوایی نیست ممکن گرم جستجو شدن
سعی در بی مطلبی ها طایر بی پر بود
خاک نا گردیده نتوان بوی راحت یافتن
صندل درد سر هر شعله خاکستر بود
از شکست خویش دریا می کشد سعی حباب
نشهٔ کم ظرف ما هم کاش از این ساغر بود
چاک حرمان در دل و سنگ ندامت بر سر است
هر که را چون سکه روی التفات زر بود
شمع را ناسوختن محرومی، نشو و نماست
عافیت در مزرع ما آفت دیگر بود
نیست اسباب تعلق مانع پرواز شوق
چون نگه ما را همان چاک قفس شهپر بود
ضبط آه ما چراغ شوق روشن کردن است
آتش دل آبروی دیدهٔ مجمر بود
در محیط انقلاب امواج جوش احتیاج
حفظ آبرو است چون گوهر اگر لنگر بود
هر که از وصف خط نوخیز خوبان غافل است
در نیام لب زبانش تیغ بی جوهر بود
حاصل عمر از جهان یکدل به دست آوردن است
مقصد غواص از این نه بحر یک گوهر بود
چون مه نو بر ضعیفی ها بساطی چیده ایم
مایهٔ بالیدن ما پهلوی لاغر بود
رونق پیری است (بیدل) از جوانی دم زدن
جنس گرمی زینت دکان خاکستر بود

دهر مفلس

همچو گوهر قطرهٔ خشکی عیانم کرده اند
مغز معنی از که جویم استخوانم کرده اند
زیر گردون تا قیامت بایدم آواره زیست
سخت مجبورم خدنگ نه کمانم کرده اند
غیر افسوسم چه باید خورد از این حرمانسرا
بر بساط دهر مفلس میهمانم کرده اند
نیستم آگه کجا میتازم و مقصود چیست
در سواد بیخودی مطلق عنانم کرده اند
خجلت بی دستگاهی ناگزیر کس مباد
بی نصیب از التفات دوستانم کرده اند
کیست یارب تا مرا از خود فروشی واخرد
دستگاه انفعال هر دکانم کرده اند
جز تحیر رتبهٔ دیگر ندارم در نظر
چون زمین نظم خود بی آسمانم کرده اند
همچو مژگان رازها بی پرده است از ساز من
در خور اشکی که دارم تر زبانم کرده اند
با همه بیدست و پایی ها غم دل می خورم
بی کسم چندان که برخود مهربانم کرده اند
سر به سنگ کعبه سایم یا قدم در راه دیر
بی سر و بی پا برون زان آستانم کرده اند
شکوهٔ تقدیر نتوان دستگاه کفر کرد
قابل چیزی که من بودم همانم کرده اند
(بیدل) از آواره گردی های ایجادم مپرس
چون نفس در بال پرواز آشیانم کرده اند

فاجعهٔ معلولیت در افغانستان

پوهندوی عبدالعلی کوهی

افغانستان به مثابهٔ جزئی از پیکرهٔ جامعه جهانی، تعدادی زیاد از معلول و معیوب را در خود، دارد وارقام نشان می دهد که تعداد معلول و معیوب در این کشور از مرز یک میلیون انسان تجاوز می کند. بحران معلولیت بعد از ختم دو جنگ جهانی به یک بحران جهانی تبدیل گردید و به همین مناسبت و نظر به اهمیت این موضوع روز سوم دسامبر مطابق با دوازدهم قوس روز جهانی معلولین نامگذاری شده است. از حکومت حزب دموکراتیک تا هم اکنون بر میزان این لشکر دست و پا بریده افزوده میَ شود. یکی از دست آوردهای بی رویه ظرف ۲۳ سال گذشته که مردم انتظار آن را نداشت، به جا ماندن لشکر معلول و معیوب در کشور است که به تناسب جمعیت کل کشور، میزان این لشکر به جا مانده از میراث جنگ، خشونت و مصیبت های ناشی از استبداد و تجاوز در افغانستان در حد غیر قابل انتظار قرار دارد. دولت افغانستان قادر نیست که آمار دقیق معلولان و معیوبان را در کشور انتشار نماید، در حالی که سازمان جهانی دفاع از حقوق معلول و معیوب به این عقیده است که در افغانستان از هر پنج خانواده یک خانواده معلول دارد. آنچه را وزارت شهداء و معلولین و امور اجتماعی در خود ثبت نموده است، در حدود بیشتر از هشتاد هزار معلول و معیوب می باشد. و این اشخاصی اند که به ارادهٔ خود به این ارگان مراجعه کرده اند. لزومی ندارد که برای آگاهی از وضعیت اسفبار معلولان، آمار و میزان آنها به داخل خانه ها و دهکده ها رفت، ما می توانیم با یک نگاه شتابزده در سطح شهرهای بزرگ این کشور به عمق فاجعه پی ببریم. نگاههای منتظر و مظلومانه و ضجه های انسان های دست و پای بریدهٔ، مردان زنان و کودکان این کشور، هر انسان این جامعه را به تفکر وا می دارد.

تاُ زمانی که نوع نگاه آحاد جامعه نسبت به قدرت و سیاست با تغییرات بنیادین رو به رو نشود، پیوسته در مزرعهٔ سیاست این کشور، تخم مرگ پاشیده می شود، نتیجه و باز دهی آن موجودیت تعدادی بیشتری از معلولان و معیوب خواهد بود.

طوری که می بینیم این جریان معلول دهی نه تنها توقف نکرده است، بلکه ابعاد تازه به خود گرفته است. در کشوری که همه چیز بر مدار جنگ می چرخد، تمام داشته های مادی و معنوی ما را جنگ رقم می زند، نمی توان به طور عاجل از مصیبت جنگ کنار رفت، و از اثرات طبیعی جنگ نمی توان در امان بود. خون های زیادی پس از کسب استقلال در افغانستان ریخته شده است، ملتی پس از قربانی های زیادی در کام جنگ های ویرانگر داخلی به کمک و همیاری خارجی پرتاب می شود. و توصیه خارجی ها بر این جنگ بعد تازه بخشیده است. از این همه کاروان. و لشکر معیوب و معلول چگونه باید درس عبرت گرفت؟ چرا ما در برخوردهای داخلی خویش به شکست های پی هم مواجه هستیم؟ و ده ها چراهای دیگر را می توان از این دست ردیف کرد. فرایند منطقی این گفتار این است که بعد از این نوع نگاه خود را نسبت به قدرت و سیاست تغییر بدهیم. و به جای کشتن یکدیگر به تحمل یکدیگر بکوشیم، به جای تفنگ و خشونت به مردم کتاب و قلم توزیع کنیم، به جای سنگر به مکتب و دانشگاه برویم. به جای تصاحب قدرت از طریق شکستن و بریدن سرها و بریدن پاها، راه های دیگری را در پیش گیریم. در غیر آن هر قدر خشونت، جنگ استبداد و تمامیت خواهی در افغانستان تجربه شود، به همان تناسب، میزان فقر، ویرانی، مرگ، جراحت، معلولیت و بدبختی افزایش خواهد یافت.

اما دولت در قبال این همه معلول و معیوب چه کاری انجام داده است؟ با وجود آن که دولت وزارتی

یکی از دست آوردهای بی رویه ظرف ۲۳ سال گذشته که مردم انتظار آن را نداشت، به جا ماندن لشکر معلول و معیوب در کشور است که به تناسب جمعیت کل کشور، میزان این لشکر به جا مانده از میراث جنگ، خشونت و مصیبت های ناشی از استبداد و تجاوز در افغانستان در حد غیر قابل انتظار قرار دارد. دولت افغانستان قادر نیست که آمار دقیق معلولان و معیوبان را در کشور انتشار نماید، در حالی که سازمان جهانی دفاع از حقوق معلول و معیوب به این عقیده است که در افغانستان از هر پنج خانواده یک خانواده معلول دارد

به نام شهداء و معلولین و امور اجتماعی ایجاد کرد، اما کار مثمر برای این قشر محروم انجام نداد. دولت با یک نگاه ضعیف با معلولین بر خورد نموده است.

در حالی که مشکل معلولین، یک مشکل ملی است، از خود استراتژی و برنامهٔ ملی را ایجاب می کند. باید بیطرفانه قضاوت کرد که تعدادی از معلولین و معیوبین میراث حکومت حزب دموکراتیک به تعدادی هم محصول جبهات جهاد و مقاومت و تعدادی هم محصول نبردهای اخیر نیروهای بین المللی و اردوی ملی با مخالفان است.

در حالی که حکومت مجاهدین در شرایط بدی

حکومت ظرف سال های اخیر با وجود آن که کمک های هنگفتی را به صورت رایگان به دست می آورد، کمترین توجه را برای این قشر مظلوم انجام داده است، طوری که برای هر معلول و معیوب حقوق ماهوار ۴۰۰ افغانی می پردازد که به ذات خود، جز یک جو سازی سیاسی بیش نیست، و این کار به یک مضحکه در افغانستان تبدیل شده است

از حیات سیاسی و اجتماعی به میان آمد و حیات این حکومت با چالش ها و موانع بزرگ مواجه بود و یکی از این چالش ها در برابر این حکومت موجودیت لشکر معیوب و معلول در افغانستان بود. حکومت مجاهدین با وصف دشواریهای اقتصادی و بی مهری کشورهای جهان که در مورد آن روا می داشتند، توانست به معلولین و معیوبین و حتا کشتگان نظام گذشته، چند سال حقوق بپردازد که به ذات خود سعهٔ صدر این حکومت را نسبت به مردم خویش نشان می داد.

حکومت ظرف سال های اخیر با وجود آن که کمک های هنگفتی را به صورت رایگان به دست می آورد، کمترین توجه را برای این قشر مظلوم انجام داده است، طوری که برای هر معلول و معیوب حقوق ماهوار ۴۰۰ افغانی می پردازد که به ذات خود، جز یک جو سازی سیاسی بیش نیست، و این کار به یک مضحکه در افغانستان تبدیل شده است. آنچه از همه بیشتر برای معلولین مهم است، ایجاد زمینه های شغلی، برای آنهاست، در صورت ایجاد چنین زمنیه ها برای معلولین، قدرت اعتماد به نفس آنها بالا می رود زیرا، معلولان اساسا توانایی های خود را به طور کل از دست نداده اند بلکه قدرت و توانایی های آنها فرق نموده است. در سطوح مختلف دولت می تواند با یک بودیجهٔ مشخص زمینه های کاریابی و مهارت های مسلکی را برای آنها فراهم سازد. حتا تا هنوز در این زمینه طوری که مسؤولان وزارت شهداء و معلولین اعتراف می کنند، ضوابط و چارچوب قانونی ایجاد نشده است و در مورد معاش و سایر فعالیت های آنها پشتیوانه قانونی وجود ندارد. وقتی که معاش و سایر امتیازات معلولین و معیوبین پشتیوانه حقوقی و قانونی پیدا نماید، این موضوع به مثابهٔ یک حق برای آنها تسجیل می گردد و دولت خود را مکلف به اجرای آن می داند. مشکل قانونی و مشکل پول دست و پای این قشر معیوب را محکم بسته است. با وجود آن که کمیسیون های شهداء و معلولین در مجلس های شورای ملی وجود دارد، اما تا اکنون باز دهی کار آنها ملموس نیست. گفته می شود که ۴۰ موسسه خارجی به ارتباط معلولین و معیوبین در افغانستان فعالیت دارند. تعدادی ازین مؤسسات برای معلولین پای مصنوعی می سازند و به وقفه برای برخی از این ها ماهوار مقدار مواد غذایی توزیع می نمایند که به هیچ صورت کارساز و بسنده نیست. دولت در دو استقامت باید فعالیت های خویش را انسجام بخشد. در قدم نخست باید جو حاکم در افغانستان پایان داده شود، و این در حالی است که مشکل سیاسی افغانستان با مخالفان آن باید حل گردد، در غیر آن همه روزه بر این کاروان افزوده خواهد شد و در افغانستان تدوام چنین اوضاع و احوال فاجعهٔ انسانی را به بار خواهد آورد. از جانب دیگر ایجاب می کند که دولت یک بودجه بالنسبه بزرگی را با کمک کشورهای جهانی در اختیار این قشر محروم قرار دهد، تا به مشکلات و دشواری های این قشر جامعهٔ افغانستان رسیدگی شود، برای آنها مهارت های مسلکی و زمینه های کار آبرومند جستجو گردد به مسائل مسکن، آموزش و پرورش آنها جاهای مناسب در نظر گرفته شود . نمی شود یک قشر بیشتر از یک میلیون انسان فقط از راه خیرات و صدقات و در مواردی با تگدی امرار معاش نماید. یکی چالش های بزرگ در سرراه حکومت موجودیت همین تعداد بیشمار معیوبین و معلولین است که پرداختن به آن به گونهٔ کنونی ممکن نیست و این کار ایجاب یک برنامه ملی را در چهارچوب دولت می نماید. ایجاب می نماید تا سازمان ملل متحد با جامعه جهانی و دولت افغانستان زمینه های شغلی و دیگر کمک هارا برای معلولین و معیوبین به وجود آورد. اما با تاسف گفته می شود که این دولت در بحران بزرگ شده است، نه تنها قادر نیست جلو بحران را بگیرد، بلکه خود بحران خلق می کند. زندگی معلول خارج از زندگی کل جامعه نیست. همان طوری که افغانستان در یک بحران به سر می برد، اما بحران در حیات معلولین از همه بیشتر است. به امید روزی که جلو معلولیت و جراحت انسانها در کشور گرفته شود وفضای تفاهم و همدلی ایجاد گردد. این یک مسؤولیت دینی و ملی همه آحاد جامعه است، چیزی که آیندهٔ کشور بدان مربوط است.

لبنان بین بحرانٰ جنگ و...

دولت به واسطهٔ رأی نمایندگان مجلس سقوط کرد نه بر اثر فشار.

گفته می شود که رئیس جمهوری لبنان امیل لحود نیز با دولت فؤاد سنیوره از در مخالفت پیش آمده است و از تظاهر کنندگان خواسته است تا به اعتصاب شان ادامه دهند.

او با بیان این که بارها پیام تهدید به مرگ دریافت کرده است از آمریکا و فرانسه خواست به دخالتهای خود در امور داخلی لبنان پایان دهند. او همچنان از از فرانسه و آمریکا خواست که تا امور مربوط به لبنان را بدون آن که، لبنانی ها را تحت فشار قرار دهند به خودشان واگذارند.

وی فاش کرد: بعضی از وزرا خیانت کردند و به این علت باید برای تشکیل دولت متعادل از کار برکنار شوند و افرادی دیگر به جای شان روی کار بیایند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از خبرگزاری العربیه گفتنی است که در واکنش به این تظاهرات پادشاه عربستان سعودی عبدالله بن عبدالعزیز در پی برگزاری این تظاهرات در تماس تلفنی با فواد سنیوره تاکید کرده است که ریاض همچنان به حمایت خود از دولت کنونی لبنان که آن را قانونی می داند؛ ادامه خواهد داد.

همچنان به گزارش خبرگزای فرانسه حسنی مبارک رئیس جمهور مصر در دیداری با وزیر خارجهٔ روسیه نیز در واکنش به این تظاهرات گفته است: "احتمال مداخلهٔ ایران شاید سبب شود که کشورهای عربی نیز به نوبهٔ خود دخالت کنند که این امر سبب بین المللی شدن کشمکش داخلی لبنان و به ویرانی این کشور منجر خواهد شد".

وی تاکید کرد: آنچه که امروز در لبنان درحال وقوع است به معنای این نیست که در لبنان جنگ داخلی روی می دهد و ما اجازه نمی دهیم که این مسأله روی دهد و لبنانی ها هم از جنگ های داخلی گذشته درس عبرت گرفته اند". و این در حالی است که برخی از صاحب نظران می گویند که برخی از کشورها می خواهند که لبنان را به حالتی شبیه عراق در بیاورند چنانچه در این کشور برخوردهای طایفه یی و مذهبی روز به روز پر رنگ تر می شود.

از سوی دیگر مسؤولان وزارت دفاع اسرائیل نیز از درخواست گروههای معارض لبنان مبنی بر براندازی دولت سنیوره به شدت ابراز نگرانی کرده اند چنانچه روزنامهٔ اورشلیم پست چاپ اسرائیل به نقل از مسؤولان وزارت دفاع این رژیم نوشت: اگر دولت سنیوره منحل شود ارتش لبنان و نیروهای یونیفل مجبور به ترک جنوب این کشور خواهند شد واین امر به بازگشت مجدد نیروهای حزب‌الله به مرزهای جنوبی لبنان و اسرائیل منجر می‌شود.

تحلیل گران انتخابات زودهنگام و تشکیل دولت وحدت ملی را گزینه هایی برای تشکیل دولت مشروع در لبنان ارزیابی کرده اند و در صورت نپذیرفتن خواست مخالفان از سوی سنیوره در آینده شاید این تحصن به بسته شدن برخی از مناطق حساس در بیروت و لبنان بینجامد. که ممکن است برخی سازمانها و وزارتخانه ها با خطر تعطیلی رو به رو شوند و حتی وزیران نتوانند در جلسه های دولت در بیروت غربی شرکت کنند و هیأت دولت علنا از انجام وظایف خود توسط معترضین باز داشت شوند.

این کاری است که لبنان را دوباره به بی ثباتی سال های هشتاد قرن گذشته سوق خواهد داد چیزی که به سود هیچ یک از گروه ها و طوایف این کشور نخواهد بود.

روابط افغانستان با کشورهای اسلامی

دکتر سید ابراهیم حکمت

در سنبلهٔ سال ۱۳۸۱خورشیدی در هیأت همراه یک وزیر محترم کابینهٔ افغانستان، من حیث مترجم، به دیدار دبیر کل سازمان "رابطهٔ عالم اسلامی" در مکهٔ مکرمه، دکتر عبدالله الترکی رفتیم، بعد از تعارف و مجامله های معمول جناب وزیر از اوضاع کشور گزارشی دادند که در آن از قرارداد بن و پیگیری مفاد آن، بازگشت نخبگان افغانستان از خارج به وطن، خصوصاً پادشاه سابق، و تلقیب ایشان به لقب بابای ملت و جا دادن ایشان در ارگ، برگزاری لویه جرگهٔ اضطراری، و تشکیل کابینهٔ دولت انتقالی بعد از ادارهٔ موقت، و سراسری بودن امنیت و آرامی، و شگوفایی نهادهای دینی، و سر و سامان یافتن قضا با عبا و قبای جناب شیخ الحدیث شینواری، و معاون گردیدن عالم و موسفید خوش قیافهٔ ازهری برای ریاست دولت جناب شهرانی، و تسلط مجاهدان سرشناس بر کشور مانند آقایان کرزی و فهیم و... یاد آوری نمود، و از هویت ملی و دینی افغانستان و حفظ فرهنگ و دست آوردهای جهاد و مجاهدان، جانب مقابل را اطمینان داد، و خواستار توجه مسلمانان به افغانستان و بازسازی آن به خصوص در بخش های دینی، مذهبی و فرهنگی گردید!

بعد از پایان یافتن صحبت جناب وزیر، دکتر عبدالله الترکی، با چهرهٔ خندان و گرم به سخن آغاز کرد. و بعد از تشکر از گزارش سوالاتی را مطرح نمود، از این قبیل: برخورد عملی دولت مداران با دین داران و مظاهر دینی، وضعیت فرهنگی در وزارت فرهنگ، وضعیت تعلیم و تربیه در وزارت های مربوطه و پالیسی اعلان شده و اعلان ناشده، آزادی بیان، عناصر فراخوانده شده و استخدام شده از غرب، نیروهای خارجی به ویژه امریکایی ها، نقاط بود و باش آنان، طرز برخورد آنان با مردم عادی و با رموز مجاهدان و علمای دینی، نحوهٔ عملیات، مناسبت آنان با نهادهای امنیتی و نظامی افغانستان، نفوذ آنها در دولت و نهادهای تصمیم گیری، آیا در وزارت خانه ها مشاور دارند؟ و اگر دارند نحوهٔ برخورد و مناسبت آنان با افغانان، روابط با پاکستان، ایران، هند و روسیه و...

و در موردی گفت: ما و مسلمانان - من از سعودی و خلیج حرف نمی زنم، از عموم مسلمانان جهان حتی اقلیت های مسلمان - حدود ده ماه می شود، یعنی پس از سقوط طالبان و حکومت جدید افغانستان که به کمک امریکایی ها به میان آمد، به این گمان هستیم که قطعه زمینی به نام افغانستان وجود داشت، مثل این که کاملاً از نقشهٔ جهان حذف شده باشد، زیرا در این مدت هیچ نوع تماس و اشارتی نه از داخل و نه از خارج دریافت نکردیم تا بر عضویت اسلامی افغانستان و هویت دینی آن دلالتی داشته باشد، ارتباط افغانستان با جهان اسلامی کاملاً قطع گردیده است، از این که شما را دیدم و گزارش دلگرم کننده یی ارائه کردید خوشحال گردیدم و امیدوار شدم.

او در آخر صحبت هایش افزود: افغانستان هرچه زودتر باید به آغوش مسلمانان برگردد، و روابط خود را با عالم اسلامی تجدید نماید و جهان اسلام را در جریان قرار دهد، این آرامش و امنیتی که شما از آن حرف می زنید، اگر روابط شما با جهان اسلام تجدید نشود و بهبود نیابد، یقین داشته باشید که آرامشی قبل از توفان خواهد بود؛ زیرا افغانستان منحیث یک سرزمین مسلمان نشین تاریخی مدون و روشن دارد که همه به دورهٔ اسلامی آن مربوط می شود، و قوام و کیان تاریخی سرزمین شما و مردم شما با اسلام گره خورده است و با آن پیوند ناگسستنی دارد، هیچ نسخهٔ دیگری در تضاد و یا انقطاع از تاریخ و فرهنگ اسلامی برای این کشور کارآمد نخواهد بود، و نیروهای بیگانه برای شما بیشتر از آن مفید و مؤثر نخواهند بود بناءً وجود آنها را در مرحلهٔ بسیار کوتاه غنیمت شمرده امور داخلی و خارجی خود را تنظیم و ترتیب دهید.

دکتر عبدالله ترکی آمادگی اش و سازمان رابطه را در زمینهٔ تحسین روابط افغانستان و توسعهٔ آن با جهان اسلام، ابراز داشت و مشورت هایی مؤثر نیز داد، و به نحوه و کیفیت همکاری خود نیز اشاراتی داشت.

پس از این صحبت ها جناب وزیر خواست توضیحات لازم بدهد و وعدهٔ همکاری بگیرد، که در سیاق سخنان خود "... اگرچه بابای ملت، تعدادی از وزرا، مشاوران و اطرافیان رئیس دولت نماز نمی خوانند، گاهی هم به مسجد ارگ سر نمی زنند، مگر شخص آقای کرزی مجاهدی مشهور است حتی حین جلسهٔ کابینهٔ ساعت خود را می بیند که وقت نماز برسد کلاهش را می گیرد و به مجلس می گوید: من به نماز رفتم، و فوراً جهت ادای جماعت راهی مسجد می شود!

به هر حال من از آن زمان تا کنون نمی دانم که جناب وزیر از این ملاقات دو ساعته چه برداشت کرده و چگونه گزارشی به رئیس دولت داده است؟ آیا اصلاً گزارشی داده است و یا نه؟ ظاهراً هیچ اثری را در زمینه مشاهده نکردم! از بعضی پراگنده سخن های ایشان در موارد مختلف چنین برداشت کرده ام که: گزارشی ارائه نشده است، و اگر چنین کاری شده باشد غیر دقیق و بدون تفصیل و شاید هم با برداشت نادرست، گنگ و نامفهوم!

چنانچه اشارت شد از این قصه حدود چهار سال می گذرد، و حوادث مطابق پیش بینی آن شیخ رخ داد، و سال پنجم را با حدود تقریباً چهار هزار کشته - مطابق آمار رسمی نظامیان - پشت سر خواهیم گذاشت. با تأسف باید گفت که کشور در آن زمان - چهار سال قبل - و دولت مداران ما همه در حال و هوای دیگری بودند، مسؤولان امور خارجی، خویش را در اوج پیروزی و فتوحات می دیدند، و مست و بادهٔ کامیابی بودند، ارگان های دیگر دولت و حکومت نیز در غفلت و کم بینی کمتر از امور خارجه نبودند، تعدادی هم شرایط را به گونه یی می دیدند که می خواستند حسابات سابقهٔ خویش را با طرف های مورد نظر تصفیه نمایند، و از غرور و بی خبری از نیروها و میهمان های خواسته و یا ناخواسته، استفاده های شخصی مشروع و غیر مشروع نمایند، برخی ها شهادت آمر صاحب مسعود و مشارکت گروه القاعده را در جنگ های طالبان با دولت مجاهدین بهانه می گرفتند، تا این با در نظر داشت نکات مذکور و دلایل دیگری جایی برای جهان اسلام در روابط خارجی افغانستان سراغ نگردید.

شاید بگویند که دیلماسی افغانستان با جهان غرب و دنیای اسلام نسبت به سابق فعال گردیده بود؛ سفارتخانه ها باز بود، رفت و آمد ها صورت می گرفت، جناب وزیر خارجه به مراکز کشورهای اسلامی سفرهایی داشت، جناب رئیس دولت به عمره رفت و با سران کشورهای اسلامی دید وادیدهایی خوب داشت، سعودی ها در پروژه های بازسازی شرکت نمودند، کشور امارات، لیبیا و... در کابل سفارت دارند، افغانستان در کنفرانس ها و گرد همآیی های کشورهای اسلامی حضور دارد، همکاری های گونه گونی از سوی کشورهای اسلامی صورت گرفت، ایران، پاکستان، ترکیه و... در بازسازی این کشور مشارکت خوبی دارند، ترکیه، اردن و... در چهارچوب آیساف نیروهای خویش را فرستادند. اما نباید فراموش کرد که قضیه عمیق تر از این است، کور هم می داند که دلده شور است!

امروز در استبدادی ترین رژیم ها و حکومت ها و در سربسته ترین کشورها، بازهم دیده می شود که دیگر آن انحصاری که در گذشته حکومت ها در اختیار داشتند، و همه خورد و بزرگ را از آن خود می دانستند، در دست آنان نیست، در اکثر کشورها، پروژه های بزرگ از طریق ملت ها و مردمان آن ها تصویب و طی مراحل می گردد، این همه کمک ها و مصارفی هنگفت در توسعه و بازسازی که توسط انجوها عملی می گردد، و پروژه های بزرگی که توسط شرکت های خصوصی و نیمه خصوصی صورت می گیرد، همه نشانهٔ روشن بر تأثیر ملت ها و شبکه های غیر حکومتی و کار آ بودن آن ها می باشد. دیگر نمی شود با سفر و ملاقات یک وزیر خارجه و یا دید وادید یک سفیر روابط را تأمین شده و دوستی را برقرار تلقی کرد!

در عالم ارتباطات امروز، سازمان ها، نهادها، احزاب سیاسی، تکتلات و تجمعات مردمی، انجمن ها و افراد، در بخش های فرهنگ و اجتماع، ورزش و هنر، جامعهٔ مدنی و... نقشی بسیار ارزنده و تعیین کننده دارند، دیگر نمی شود که در ایجاد روابط، تجدید و تحسین و تقویت آن به وزارت های خارجه و مراجع رسمی بسنده کرد. باید دروازه هایی دیگر را کوفت. چنانچه گفته شد موارد فرهنگی، ورزشی و هنری و تجارتی و سیاحتی و ساحات دیگر زندگانی را نباید خالی گذاشت.

افغانستان شهرتی بسیار نفرت انگیز درمیان مسلمانان جهان دارد، به ویژه درمیان احزاب و نهادهای غیر دولتی و عواملی مختلف در این سمعت نقشی دارد که ذکر آنها از توان این مقال بیرون است. از مهمترین عوامل، اختلاف درمیان شهروندان این کشور است که تداوم نا امنی و گسترش ناهنجاری ها دلیل روشن آن است. ذهنیت عامهٔ مسلمانان هرگاه و بیگاه حرفی و سخنی در بدبختی ما و بی سر و سامانی ما از زبان هم وطنان ما می گیرند، و وقوع جریان ها و حوادث بزرگ در منطقه نیز به نفع همان منطق در حرکت است، گذشته از منطق و تسلسل طبیعی جریانات تصادف نیز به ضرر ما تمام می شود، مثلاً: رفتن رئیس جمهور به دانمارک در سال گذشته منحیث میهمان رسمی دولت با یک هیأت عالی رتبه و ظاهر شدن ایشان در تلویزیون ها با بشاشت چهره و قیافهٔ خوش و خندان، همراه میزبانان دانمارکی در حالی که کاریکاتورهای موهن به پیامبر اسلام و مقدسات اسلامی به نشر رسیده بود و جهان اسلام در یک حالت هیجانی به سر می برد و در هر تجمع و گرد همآیی حرف از مقاطعه با کشور دانمارک و حکومت آن و محکوم نمودن اهانت به دین مبین اسلام و پیامبر گرامی در آن کشور بر سر زبان ها بود. در این حال سفر رئیس جمهور کشور به آن کشور هرچند تصادفی به وقوع پیوست اما تصادفی شوم و نامیمون بود که بر شهرت نامطلوب و نا مرغوب ما درمیان عامهٔ مسلمانان افزود اگرچه شخص رئیس جمهور موضع گیری مناسب کردند ولی آن قدر اثر گذار نبود.

همچنان پایین آمدن گراف مقبولیت امریکا در جهان اسلام و زشتی سیمای پالیسی های خارجی کشورهای غربی، به ویژه در خاورمیانه و نقش روشن آن در پشتیبانی از اسرائیل و سیاست های خشونت آمیز آن کشور در فلسطین و منطقه، عاملی مهم دیگر در بدنام کردن و بدنام نگهداشتن افغانستان می تواند باشد، به ویژه وقتی ناتوانی و بی تفاوتی دولت و رجال آن را در قبال همچو مسائل از نظر دور نگیریم. هستند کشورها و جامعه هایی که با وجود نزدیکی و هم پیمانی با ایالات متحدهٔ آمریکا، برای خود در اوضاع مشابه آبرویی را نگه می دارند، و به گونه یی برخورد می کنند که احساس مسلمانان را جریحه دار نسازند، حتی در مواردی کشورهایی که با اسرائیل روابط و مناسبات دپلماتیک دارند، خود را از همچو وضعیت به خوبی و به گونهٔ مناسب بیرون می سازند، اما مردم افغانستان از اختیار همچو روشی ناتوانند.

عاملی دیگر از بدنام شدن مجاهدان سرچشمه می گیرد، مجاهدان و در رأس آنان فرماندهان، سران و رهبران جهاد با گرفتاری و ابتلای جدید، خود را در انظار ملت های مسلمان دگرگونه جلوه دادند، و از خود عناصری معامله گر، سازش پذیر، عاشق و فریفتهٔ دنیا به جهان معرفی کردند که در نهایت به عنوان عوامل امریکا و وابستگان ادارهٔ سیا در قاموس و مفردات تبلیغی مخالفان قرار گرفتند که در این قسمت سیاست و پالیسی عملی رژیم بن و نهادهای طرفدار آن در داخل و خارج، با خواست مخالفان - طالبان و حکمتیار و القاعده - با هم تلاقی نموده در یک استقامت آن هم به نفع مخالفان، در حرکت افتاد و بسیج گردید، اگرچه آقای کرزی همواره از رهبران جهاد - ظاهراً- با احترام و توقیر یاد و تا حدی زیاد تشریفات مورد نظرش را رعایت می نماید و از آنان در مناسباتی بزرگ استقبال می کند مگر کارها و کارکردها در پهلوی تبلیغات منظم علیه جهاد و مجاهدان - زیر نام های گونه گون - جریانات را به گونه یی که هست شکل داد.

اگرچه اصل جریان و واقع امر برای بسیاری من جمله مخالفان نیز روشن است، مگر انگیزه های سیاسی و اثرات اختلاف بر حقایق پرده می افگند و تعدادی را واقعاً جلب و تیز بین می نماید. به هر حال با تأثیر گذاری عوامل ذکر شده و ذکر ناشده، کشورما در ذهنیت عامهٔ مسلمانان بسیار کوبیده شد که مانعی بزرگ بر سر راه شناخت و معرفی اوضاع کنونی گردیده که به نفع نا امنی و بی ثباتی تمام گردید است که این کار تفسیر آن و پرده برداری از حقایق و قانع ساختن طیف ها و اقشار متردد و اکثریت متناسب - علی الأقل - خیلی دشوار بوده و عرق ریزی فراوان و حوصله یی زیاد می خواهد.

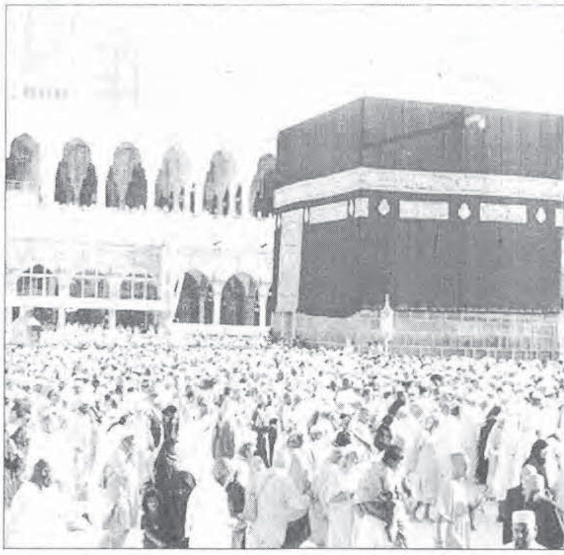
گرچه وزیر امور خارجه با بیان نمودن فرمول بندی و شرح چهارچوب نظری دکترین آن وزارت، برای جهان اسلام جایی ویژه را چندین مرتبه، به مطبوعات گفته و در این راستا از تعهد خود حرف هایی به میان آورد اما معلوم نیست که توفیق یار و یاور ایشان خواهد بود!

خدا کند وزیر خارجه از همکاری دیگران در دولت و ماورای دولت سهم به سزایی خود را داشته باشد و با داشتن یک تفاهم صریح با نیروهای ذیربط در این بخش اقداماتی مفید و ضروری کرده بتواند، معلوم است که لازمهٔ امنیت مطمئن و گستردگی طبیعی بودن مناسبات و روابط با همه اطراف، همسایه ها و غیر همسایه ها می باشد.

در عالم ارتباطات امروز، سازمان ها، نهادها، احزاب سیاسی، تکتلات و تجمعات مردمی، انجمن ها و افراد، در بخش های فرهنگ و اجتماع، ورزش و هنر، جامعهٔ مدنی و... نقشی بسیار ارزنده و تعیین کننده دارند، دیگر نمی شود که در ایجاد روابط، تجدید و تحسین و تقویت آن به وزارت های خارجه و مراجع رسمی بسنده کرد. باید دروازه هایی دیگر را کوفت

پایین آمدن گراف مقبولیت امریکا در جهان اسلام و زشتی سیمای پالیسی های خارجی کشورهای غربی، به ویژه در خاورمیانه و نقش روشن آن در پشتیبانی از اسرائیل و سیاست های خشونت آمیز آن کشور در فلسطین و منطقه، عاملی مهم دیگر در بدنام کردن و بدنام نگهداشتن افغانستان می تواند باشد، به ویژه وقتی ناتوانی و بی تفاوتی دولت و رجال آن را در قبال همچو مسائل از نظر دور نگیریم

جلوه هایی از اسرار حج

بخش دوم

سید احمد اشرفی

امروز گرسنگی و فقر در جهان اسلام بیداد می کند. اکثریت مسلمانان در زیر خط فقر به سر می برند و از گرسنگی رنج می کشند، در حالی که جهان اسلام از همه امکانات مادی، ثروت های معدنی، اراضی حاصلخیز و نیروی کار به حدی کافی برخوردار است

موسم حج فرصت طلایی و مناسبی است برای مسلمانان، تا روحیهٔ برادری و صمیمیت را درمیان خویش زنده کنند، کدورت ها، دشمنی ها، انحصار طلبی ها و بدفهمی های خود را با آب مقدس زمزم بشویند و یخ های منجمد شده و سخت شدهٔ جدایی و تفرقه را در آفتاب سوزان "بلد امین" ذوب کنند

حج تجسم واقعی وحدت مسلمین

خداوند مسؤولیت رهبری و هدایت جامعهٔ بشری را به دوش امت اسلامی گذاشته و آنان را به خاطر انجام همین مسؤولیت "امت وسط" و "خیر الأمم" خوانده است. و برای این که نقش تاریخی خویش را در جهان ایفا کنند. آنها را مأمور و مکلف گردانیده که باید نمونهٔ واقعی وحدت، الگوی عملی تکافل، همبستگی، برادری، همیاری، همدلی و همکار باشند و همیشه صف ها و دل های شان، مانند یک دیوار مستحکم، قوی، متحد، یکپارچه و منظم بوده، آرمان ها، آرزوها، دردها و رنج های شان همانند پیکری واحد یکی باشد. بر همین اساس است که عبادات اسلامی در پهلوی آثار و فواید انفرادی، دارای جنبه ها، ابعاد و آثار اجتماعی نیز هست. اما درمیان همه عبادات، حج روشن ترین و واضح ترین تبلور ارادهٔ جمعی و تجلی روح برادری مسلمانان جهان است. حج بزرگترین و پر شکوه ترین همایشی است که مسلمانان را گردهم جمع می کند و زمینه را برای تعارف و شناسایی آن ها فراهم می سازد.

در حج مسلمانان از ملیت ها و اقوام و نژادهای مختلف و از سرزمین های گوناگون با فرهنگ ها، سلیقه ها، تجربیات و زبان های متنوع، اما دارای هدف و مرام مشترک و واحد، در یک زمان و در یک سرزمین جمع می شوند و همهٔ تفاوت ها، تبعیض ها و امتیازها را دور می ریزند و همه در حالت یکرنگی و یکدلی و یکسانی بهم می رسند و با یک زبان سرود عشق و بندگی را زمزمه می کنند: **(لبیک، اللهم لبیک، لبیک لاشریک لک لبیک ...)** این اجتماع عظیم و پر شکوه همانند کوره یی است که گرایش های قومی و منطقه یی؛ و کلیه نشانه ها، تشخص ها، امتیازات طبقاتی و تبعیضات ناروا را در حرارت خود ذوب کرده و تنها شعار برادری و اخوت را باقی می گذارد که: **(إنما المؤمنون إخوة)**. بنا بر تبعیض های موجود در زمان جاهلیت، قبیلهٔ قریش خود را از دیگران برتر ارزیابی می کرد و از وقوف در عرفات با سایر قبایل عرب، امتناع می ورزید و به وقوف در مزدلفه اکتفا می کرد، با ظهور اسلام، قرآنکریم این عمل را مردود اعلام نمود و به آنها دستور داد که همچون دیگران از همانجا که مردم به راه می افتند راه بیفتند: **(ثم أفیضوا من حیث أفاض الناس)**. (۱)

اگر در کنفرانس های جهان نمایندگان قلابی و دروغین گردهم می آیند و با اسراف، تبذیر و تجملات و با شراب نوشی و پایکوبی به نفع زورمندان و مستکبران و برضد منافع ملت ها سخن می گویند، در کنگرهٔ عظیم و جهانی حج، مسلمانان فرصت پیدا می کنند تا هر کدام به نمایندگی از خود و جامعه اش با سادگی و صفا و برادری همدیگر را ببینند و مشکلات خود را با هم درمیان بگذارند، و با هم تبادل رأی و نظر کنند و از تجربیات، آراء و افکار یک دیگر آگاه و مستفید شوند: **(لیشهدوا منافع لهم)**. (۲)

کعبه با آن که خانهٔ خدا گفته می شود، در حقیقت خانهٔ مردم است: **(ان اول بیت وضع للناس للتي ببکةَ مبارکا)** نخستین خانه یی که برای مردم بنا نهاده شده خانه یی پر برکتی است که در مکه قرار دارد. در این خانه همهٔ انسان ها، غنی و فقیر، سیاه و سفید، شهری و روستایی با هم برادر و برابرند: **(سواءٌ العاکف فیه و الباد)** (۳)

حج برای فرد مسلمان یک تمرین و آموزش عملی "صلح" است. آری! صلح که گمشدهٔ مسلمان افغانی است. حج یک سفر صلحجویانه است: که مراسم آن عمدتاً در ماه های ذوالقعده و ذوالحجه صورت می گیرد که هر دو از جملهٔ ماه های حرام به شمار می روند، ماه هایی که جنگ در آن ها حرام و آتش بس و صلح مقدس مکه است که حرم خدا به شمار می رود و در آن کعبهٔ معظمه قرار دارد و هر که در آن داخل شد، از امنیت کامل برخوردار می شود و هیچ کس حق ندارد به او آسیب و آزاری برساند: **(و من دخله کان آمنا)** (سورهٔ آلعمران/۹۷) حتی نزد امام ابوحنیفه کسی که قتلش در بیرون از حرم به علت قصاص، ارتداد یا زنا واجب شده باشد، هرگاه به حرم پناه ببرد، کس حق ندارد به او تعرض کند، مگر این که از آنجا بیرون اید. (۴) در این سرزمین باید از مجادله، مشاجره، دروغ و نا فرمانی از حکم خدا سخت پرهیز کرد: **(فلا رفث و لافسوق و لا جدال في الحج)** (سورهٔ بقره/۱۹۷)

از کشتن جانوران بری و شکار پرندگان و حتی کشتن حشرات حقیر و از کندن گیاهان و قطع کردن درختان باید اجتناب نمود، چون خداوند این خانه را مکان بهره مندی و امنیت برای مردم قرار داده است: **(و إذ جعلنا البیت مثابةً للناس و أمنا)** (سورهٔ بقره/۱۲۵) آیا واقعاً در جهان، کلاس درسیٔ که عملاً انسان ها را به زندگی صلحجویانه و مسالمت آمیز و پر امن، آموزش بدهد، آن هم با این شیوهٔ عمیق وجدی و آمیخته با انگیزه های عبادی و معنوی وجود دارد؟ کورس های ریاضی، زبان آموزی، سخنرانی و... را دیده و یا شنیده ایم، اما کورس آموزش امنیت را فقط می توان در مراسم حج در سرزمین حرم مشاهده کرد.

امروز متأسفانه جهان اسلام به جای این که پرچمدار صلح و امنیت و ترقی و تمدن باشد، نمونهٔ بارز جنگ، تفرقه، اختلاف، دشمنی، عقب ماندگی و جهل است. امروز امت اسلام مجروح است؛ مجروح از زخم های دشمنان خارجی و داخلی، امت اسلام رنجور است؛ رنجور از مصیبت های جنگ، گرسنگی، عقب ماندگی، اختلاف و تفرقه!!

موسم حج فرصت طلایی و مناسبی است برای مسلمانان، تا روحیهٔ برادری و صمیمیت را درمیان خویش زنده کنند، کدورت ها، دشمنی ها، انحصار طلبی ها و بدفهمی های خود را با آب مقدس زمزم بشویند و یخ های منجمد شده و سخت شدهٔ جدایی و تفرقه را در آفتاب سوزان "بلد امین" ذوب کنند و با یک عالم عشق، محبت و صمیمیت و با مشعلی از نور، امید، تقوی و صلح به کشورهای خویش برگردند، چنین باد.

حج و آمادگی برای جهاد

در مسافرت برکت است. انسان مسافر از خانه و وطن خود بیرون می شود، با گرم و سرد روزگار آشنا می گردد، تجربه می آموزد، اعتماد به نفس پیدا می کند، شعاع دیدش وسعت و گستردگی می یابد و برغنای فرهنگی اش افزوده می گردد. در کشورهایی که مردم از رنج نان آسوده اند، دولت ها شهروندان را به جهانگردی و سیر و سیاحت تشویق می کنند. در قرآن کریم بارها به سیر در زمین و زمان و آموختن از سرنوشت دیگران و تفکر در آفرینش جهان توصیه شده: خداوند در سورهٔ انعام، آیهٔ ۱۱ می فرماید: "بگو در زمین بگردید، سپس نگاه کنید که عاقبت تکذیب کنندگان دعوت انبیاء چگونه بوده است". همچنین در سورهٔ عنکبوت آیهٔ ۲۰ می گوید: "ای پیامبر به مردم بگو در زمین سیر کنید و ببینید که خدا چگونه خلق را، ایجاد کرده است".

در سفر حج مسلمان علاوه بر این که از مزایای فوق بهره مند می گردد، فرصت پیدا می کند تا با مشکلات و سختی های گوناگون پنجه نرم کند. از آن جایی که موسم حج به حساب تقویم قمری می آید و ماه های قمری همه ساله در گردش بوده، گاهی در گرمای شدید تابستان و زمانی در سرمای سخت زمستان در تناوب است، حاجی با هر نوع آب و هوا و مشکلات ناشی از آن رو به رو می شود. به خصوص سرزمینی که حج در آن صورت می گیرد یک منطقهٔ بی آب و علف بوده، برای تفریح و خوشگذرانی هرگز مساعد نیست.

مجموع این ها حاجی را برای قیام به فریضهٔ جهاد که رسالت مسلمانان است آماده می سازد.

حج و مبارزه با گرسنگی

مسلمانان می توانند در موسم حج تولیدات و محصولات خویش را به همدیگر عرضه کنند و بدین وسیله گامی به سوی خودکفایی اقتصادی بردارند. نظریهٔ احداث یک بازار مشترک اسلامی و ایجاد پول واحد اسلامی وغیره پروژه های اقتصادی مشترکی که بعضی از دلسوزان امت، مطرح کرده اند، در موسم پر برکت حج زمینهٔ تطبیق عملی خویش را خواهد یافت.

خداوند در سورهٔ بقره، آیهٔ ۱۹۸، به فواید اقتصادی و تجارتی حج اشاره نموده می فرماید: **(لیس علیکم أن تبتغوا فضلاً من ربکم)** گناهی ندارد که در موسم حج فضل خدا را جستجو کنید.

همچنین شعایر حج منتهی به قربانی می شود که نتیجهٔ عملی آن سیر کردن شکم های گرسنه و کم کردن آثار فقر در جامعه است. خداوند دستور اکید می دهد که بعد از ادای مناسک حج، به ذبح قربانی و اطعام بی نوا و فقیر و گرسنه اقدام کنید. در آیهٔ۲۸ سورهٔ حج خداوند می فرماید: **(فکلوا منها و أطعموا البائس الفقیر)** "پس بخورید از گوشت قربانی و بخورانید بی نوای نادار را" بار دیگر در آیهٔ ۳۶ همین سوره می گوید: **(فکلوا منها و أطعموا القانع و المعتر)** "پس بخورید از آن و بخورانید، مستمند قانع را و فقیر سؤال کنندهٔ معترض را".

این در واقع یکی از ذرایعی است که اسلام در پیکار بی امان خود برضد گرسنگی و فقر فرا راه ما گذاشته است. در خلال ذکر، نیایش و دعا و انجام مناسک و در اوج جوش معنویت و آخرت گرایی، سخن گفتن از نان و شکم های گرسنه و امحای فقر، بیانگر حساسیت شدیدی است که این دین الهی در مقابل فقر و گرسنگی دارد و مبین جامعیت آن برهمهٔ ابعاد زندگی مادی و معنوی، دنیوی و اخروی. نه همچون مکتب های زمینی تنها از شکم حرف می زند و نه مانند ادیان زهد گرا از معنویت و تزکیهٔ روح، دینی است که در یک زمان هر دو را مورد توجه قرار می دهد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم می گوید: "هر که سیر بخوابد در حالی که همسایه اش گرسنه است، از ما نیست". امروز گرسنگی و فقر در جهان اسلام بیداد می کند. اکثریت مسلمانان در زیر خط فقر به سر می برند و از گرسنگی رنج می کشند، در حالی که جهان اسلام از همه امکانات مادی، ثروت های معدنی، اراضی حاصلخیز و نیروی کار به حدی کافی برخوردار است. در مقابل تعدادی از مسلمانان که در مقام ادعا شاید خود را از همه مسلمان بر تر بدانند، در مرفه ترین شرایط زندگی می کنند، آن ها نباید فراموش کنند که مال، مال خدا است، و دنیا دار امتحان و اوضاع و شرایط همیشه در تغییر و دگرگونی است: **(وتلک الأیام نداولها بین الناس)**، **(ونبلوکم بالخیر و الشر فتنه و إلینا ترجعون)**.

بر رهبران، سران و نخبگان امت اسلام است که در این ایام پر میمنت گردهم آیند و دربارهٔ مشکلات اقتصادی جهان اسلام به گفت و گو بنشینند و راه های از بین بردن فقر و گرسنگی و کوتاه کردن دست اجانب از ذخایر و ثروت های جهان اسلام را جستجو کنند.

سرچشمه ها

۱. بقره، آیة ۱۹۹
۲. حج، آیة ۲۸
۳. حج، آیة ۲۵
۴. وهبه الزحیلي، تفسیر المنیر، ج۳، ص۱۵

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش
هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضاي خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه‌خدا از عالي‌ترین آرزوهاي‌ملت

دور هفتم | سال پنجم | شمارهٔ سی و یکم | پنجشنبه ۱۶ قوس ۱۳۸۵ | ۱۶ ذی القعده ۱۴۲۶ – | December 07 , 2006

گفتند وشنیدیم!

مصطفی شهری

کدام یک،

مستی یا هشیاری و یا نا آگاهی؟

قرائتی در یک گزارش هفته نامهٔ گنج

هفته نامهٔ گنج در شمارهٔ پانزدهم، شنبه ۱۱ قوس خود خبری بسیار تکاندهنده زیر عنوان "قومندان مجتبی بر یک زن ۳۲ ساله تجاوز کرده است" را به نشر رسانیده است. و چیزی دیگر که به تکاندهندگی این خبر می افزود جملهٔ طنز آمیزی بود که به گونهٔ عنوان نخست خبر نوشته شده بود: "این مطلب را استاد ربانی نخواند!".

این عنوان برای خواننده در وهلهٔ نخست این ایهام را می رساند که حتماً میان استاد و این جنایت فجیع پیوندی وجود دارد. وقتی چشمم به این خبر خورد، بی درنگ آن را تا پایان خواندم و پیوندی میان آن و استاد نیافتم، لاجرم به دفتر هفته نامهٔ گنج تماس گرفتم تا از مسؤولان بپرسم. کسی خود را مدیر مسؤول هفته نامه معرفی کرد، او که خود را آرینزی و باری دیگر مومند معرفی می کرد گفت: ما نام استاد را دراین جا برای این آورده ایم که ایشان نمایندهٔ مردم بدخشان در شورای ملی هستند و این جنایت هم در بدخشان صورت گرفته است!

اگر مدیر مسؤول هفته نامهٔ گنج چنان که می گوید در قصدش صادق باشد، نام استاد را برای آن آورده است تا توجهٔ ایشان را به عنوان نمایندهٔ مردم به این حادثهٔ المناک جلب کند، دست کم او در این کار "سوراخ دعا" را گم کرده است. چون کسانی که اندکترین سواد دارند ـ چه برسد به مدیران مسؤول نشریه ها و روزنامه نگاران که دیگران را آگاهی می دهند ـ می دانند حوزهٔ کار شورای ملی غیر از حوزهٔ کار قوای اجرایی یعنی حکومت است. اگر مراد جلب توجهٔ مسؤولان جهت بازرسی از این حادثه است باید مسؤولان قوای اجرایی مخاطب قرار گیرند نه نمایندگان شورای ملی! چیزی که گمان می رود نویسندهٔ این گزارش در پایان متوجه آن شده است و روی خطاب را از استاد به رئیس جمهور آقای کرزی گردانیده است و گفته است: "معلوم نیست با نشر این گزارش دردناک آیا بازهم جلالتمآب رئیس جمهور مردم را به صبر و تحمل و شکیبایی دعوت خواهد کرد و یا به صورت جدی در گرفتاری و مجازات عاملین این جنایت دستور ویژه عنایت خواهد فرمود". لهذا ممکن است نویسنده در آغاز استاد را به جای آقای کرزی عوضی گرفته و فرقی میان رئیس جمهور سابق و حاضر نکرده باشد و بعد تر آن را اصلاح کرده است!

و اگر آقای مدیر مسؤول با این کار خواسته است استاد را به دلیل وقوع این حادثه در بدخشان مسؤول قلمداد کند، بی تردید از مسلم ترین مسائل حقوق شهروندی بی خبر است، هم احکام شرعی و هم همهٔ قوانین جهان ارتکاب جرم را یک عمل فردی می داند و تبعات آن را منحصر به فاعل آن، که به نزدیک ترین فرد به مرتکب جریمه مانند پدر و برادر و فرزند هم سرایت نمی کند و بدین امر در قانون اساسی افغانستان هم تصریح شده است. اما یک احتمال وجود دارد و آن این که ممکن است در کشورهای تازه به دموکراسی رسیده مانند افغانستان استثناء هایی در این قوانین قائل شد و کسانی را که جهات و مؤسسه هایی ـ خاصتاً آنهایی که به مطبوعات و آزادی بیان کمک می کنند!ـ مورد نظر دارند به گونه یی در حوادث ضد حقوق بشری دخالت داد تا هم لعل به دست آید و هم یار خوش شود.

به هر حال این نبشتهٔ گنج لاجرم سر از یکی از سه کنج بر آورده است، از مستی یا هشیاری و یا نا آگاهی، که هر کدام برای روزنامه نگاری و مدیریت مسؤول مثلبت به شمار آید، نه منقبت.

لبنان بین بحران جنگ و بحران سیاست

محمود الله فیزوز

در دوران جنگ ۳۳ روزهٔ اسرائیل در چند ماه پیش تر برضد لبنان و مقاومت حزب الله، درگیری ها و تعارضی که در موضع گیری رهبران دولت کنونی لبنان و حزب الله دربارهٔ مسائل این جنگ بروز می کرد خبر از آن می داد که پس از پایان بحران جنگ دوران بحران سیاست در لبنان آغاز خواهد شد. دیری نگذشت که این حدس و گمان ها به واقعیت پیوست و حزب الله دولت کنونی لبنان را ناکار آمد خواند و خواستار تشکیل دولت وحدت ملی شد.

روز جمعه ۱۰ قوس یکی از روزهای مهم در تاریخ لبنان بود؛ جایی که صدها هزار نفر در میدان های اصلی شهر بیروت به ویژه در برابر مقر نخست وزیری لبنان، فریاد تشکیل دولت وحدت ملی را سردادند. تشکیل دولت وحدت ملی خواسته یی است که پس از پایان جنگ در این کشور و پیروزی حزب الله در آن در چند ماه گذشته از سوی این حزب مطرح شده است. در مقابل فؤاد سنیوره نخست وزیر بر مشروعیت دولت کنونی تأکید ورزیده و این تقاضای حزب الله را غیر قانونی و به زیان لبنان خوانده بود. گروه امل به رهبری نبیه بری رئیس پارلمان از شیعیان و ژنرال میشل رهبر حزب گرایش ملی و امیل لحود رئیس جمهور از رهبران مسیحیان و شماری از بزرگان دروزی ها و عده یی از جامعهٔ سنی لبنان در این تظاهرات شرکت کرده بودند. در مقابل شمار بیشتر اعضای پارلمان و شماری از دولت عربی به شمول مصر و عربستان سعودی و آمریکا و انگلیس و فرانسه از دولت سنیوره حمایت کردند.

اما بر اساس آخرین گزارش های رسیده به گزارش خبرگزاری ایسنا به نقل از روزنامهٔ السفیرچاپ لبنان روز سه شنبه ۱۴ قوس فواد سنیوره نخست وزیر لبنان، گفته است که ما راه دیگری به غیر از انجام مذاکرات نداریم، چون در غیر این صورت کشور را وارد سودجویی دیگران که خواهان استفاده از این کشور برای حل مشکلات شان هستند می کنیم و یا زمینه را برای این که کشورها جنگ های شان را به داخل لبنان بکشانند، فراهم کرده‌ایم.

وی خاطرنشان کرد: ما می‌خواهیم با ایران روابطی بسیار مناسب داشته باشیم و لبنان باید روابط مناسبی با تمام کشورهای جهان به غیر از اسراییل داشته باشد اما نمی‌توانیم بپذیریم که ایران از لبنان برای آغاز جنگ با دیگر کشورها استفاده کند.

سنیوره تصریح کرد: می‌خواهم به دیدار سیدحسن نصرالله دبیرکل حزب الله بروم تا به وی اعلام کنم شیوه یی که در حال حاضر دنبال می‌کنید به نتیجه نخواهد رسید؟ چرا که نصرالله شخصی آگاه و با تجربه است و نقشی زیاد در لبنان داشته است. سیدحسن نصرالله باید آنچه را که در

حال صورت گرفتن است رد کند.

پیشتر نخست وزیر لبنان گفته بود که آشوب های خیابانی، نمی تواند او را به کناره گیری مجبور کند و هیچ راهی برای سرنگونی دولت لبنان وجود ندارد، مگر اینکه پارلمان خواستار چنین چیزی باشد و به تقاضاهای "غیرقانونی" برای استعفا تن نخواهد داد. او از هموطنانش خواست برای حمایت از دولت به راه اندازی راهپیمایی متقابل بپردازند. به گفتهٔ صاحب نظران این گفتهٔ فؤاد سنیوره مبنی بر شرط گذاشتن سرنگونی دولت از سوی پارلمان از آن جهت است که در در صورت وقوع چنین کاری گفته شود که

ادامه درص۵

په عراق کې د ثبات راوستو لپاره پراخه هلې ځلې پیل شوي دي

فاینننشنال تایمز ورځپاڼې اردن ته د جورج ډبلیو بوش د وروستي سفر په اړه لیکلي چې لولوي:

"تومورې غواړي د عراق د نادودو د اوارې لپاره د خپلو عربي دوستانو لکه سعودي عربستان، اردن او مصر نه مرسته وغواړي.

د دې ورځپاڼې په ګومان پورته دولتونه د امریکا په شان چندان خوښ نه دي، چې د ایران او سوریه دې د عراق د وضعې د تثبیت په باب ونډه ولرلاي شي.

د ورځپاڼې په لیکنه د اردن باچا د امریکا له ولسمشر سره په کتنه کې ټینګار کړی چې د عراق د وضعې تثبیت ایران او سوریه ته د ونډې ورکولو پورې اړه نه لري او پرځای باید د عراق سني لږکیو ته ډېر واك ورکړ شي؛ ځکه چې همدوی نا امنیو ته لمن وهي.

په داسې حال کې چې اټکل کیږي، چې د عراق د څېړنې کومېټې خپل ولسمشر (بوش) ته سپارښتنه وکړي، چې له دمشق او تهران سره د خبرو اترو وړپرانېزي او همدا رنګه د امریکا دولت له خپلو دوستو عربي دولتونو څخه غوښتې چې د "نوري المالکي" د دولت ملاتړ وکړي او هم دې پر سني عربو ډلګیو فشار راولي، چې د عراق وضعیت په کابو کې شي.

له عربي هېوادونو سره د امریکا مشورې د جورج بوش له سفره مخکې شوي وې او مرستیال یې دیك چیني عربستان ته پر سفر لاړو؛ نو همداو، چې اردن او عربستان دواړو د عراق د مسلمانو محصلانو د انجمن له رئیس سره وکتل، چې د عراق په نا امنیو کې یو بنکیل تنظیم دي.

څه موده وړاندې څلورو عربي هېوادونو (مصر، اردن، عربستان، عربي متحد امارات) یو ډله جوړه کړه او امریکا ته یې مشوره ورکړه، چې د منځني ختیځ د شخړې د حل لپاره دې د عربو او اسرائیلو ترمنځ لانجې ته مناسبه د حل لاره راوکاږي، او دا مسئله به په سیمه کې د ایران او سوریې د زیات نفوذ مخه هم ونیسي.

عربي هېوادونه پر عراق د برید له امله امریکا پړه بولي؛ ځکه چې د برید په پایله کې په سیمه کې د قدرت انډول بدلون موندلی دی. دغسې د عراق په اړه عربستان او ایران هم یو لړ خبرې اترې پیل کړي دي."

د امریکا په کانګرس کې مسلمان استازی پر قرآن قسم خوري

د امریکا د متحدو ایالاتو په کانګرس کې د یو مسلمان استازي پر قرآن مجید قسم خوړل د زاړه پالو غوسه راپارولې ده.

۴۳ کلن قیص الیسون د کانګرس په وروستیو ټاکنو کې د مسلمانانو او د عراق د جګړې د مخالفانو په ملاتړ په خپل سیال "مارتین سابو با" بریالی شوی دی. یو امریکایي لیکوال مدعی دی، چې که قیص پر قرآن قسم وخوري؛ نو دا به د امریکا د مدنیت د تضعیف لامل وی. په همدې ترځ کې د "قیص" د دفتر ویاند ویلي:

د امریکا د مسلمان استازي اقدام د بیان او دین د آزادۍ په چوکاټ کې دی او دا د هغه حق دی؛ ځکه د امریکا د اساسي قانون له مخې هر څوك حق لري، چې خپل دین اظهار کړي او پر ادابو یې عمل وکړي